Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

ATILIM

Kurucusu: İ.Bilen

Yıl 13, Sayı 6 (172)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 15 Mart 1986

HAYDİ
1 MAYIS 1986'YA!

SBKP 27. Kongresi toplandı

Sosyal-ekonomik gelişmeyi hızlandırmak, yeryüzünde barışı pekiştirmek için!

★ Hedef, SSCB'nin ulusal gelirini yaklaşık 2 katına, üretim potansiyelini pratikte 2 katına çıkarmak!

★ Hedef, her alanı kapsayan bir uluslararası güvenlik sistemi, savaşsız ve silahsız bir dünya!

25 Şubat-6 Mart 1986'da Moskova'daki Kremlin Kongreler Sarayı'nda SBKP'nin 27. Kongresi yapıldı. Yaklaşık 19 milyon Sovyet komünistini temsil eden 4993 delegenin katıldığı Kongre'de 113 ülkenin kardeş komünist ve işçi partilerinden, devrimci-demokrat partilerden, ulusal kurtuluş hareketlerinden, sosyalist ve sosyal-demokrat partilerden, uluslararası kuruluş ve örgütlerden 152 konuk delegasyon hazır bulundu. 27. Kongre, şimdiye kadar en geniş katılımlı SBKP Kongresi oldu.

27. Kongre'de TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşın başkanlığındaki bir delegasyonla temsil edildi. TİP Genel Başkanı Behice Boran da Kongre'de hazır bulundu.

Kongre'de MK'nın Politik Raporu'nu SBKP MK Genel Sekreteri Mihail Gorbaçov yoldaş, SSCB'nin 1986-1990 arasındaki ve 2000 yılına kadar dönemdeki sosyal-ekonomik gelişmenin temel doğrultuları üzerine belgeleri SBKP MK PB üyesi ve SSCB Başbakanı Nikolay Rijkov yoldaş okudular. 27. Kongre, MK Politik Raporu'nu, SBKP Programı'nın yeni biçimini, SBKP tüzüğündeki değişiklikleri ve SSCB'nin 1986-1990 arasındaki ve 2000 yılına kadar dönemdeki sosyal-ekonomik gelişmesinin temel doğrultuları üzerine belgeleri oybirliğiyle onayladı. 27. Kongre'nin MK'nin Politik Raporu Üzerine Kararı da oybirliğiyle kabul edildi.

27. Kongre, SBKP'nin yönetim ve merkez organlarını seçti. Politik Büro üye ve aday üyelerinin, MK sekreterlerinin seçildiği MK'nin ilk oturumu, SBKP MK Genel Sekreterliğine oybirliğiyle Mihail Gorbaçov yoldaşı getirdi. SBKP MK PB üyeliğine Mihail Gorbaçov'un yanısıra, Haydar Aliyev, Vitali Vorotnikov, Andrey Gromiko, Lev Zaykov, Dinmuhammed Kunayev, Yegor Ligaçov, Nikolay Rijkov, Mihail Solomentsev, Viktor Çevrikov, Eduard Şevardnadse, Vladimir Şçerbitski yoldaşlar seçildiler.

TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşın SBKP 27. Kongresi'ni selamlama konuşması

Lenin'in partisinin, SBKP'nin 27. Kongresi'ni, Sovyet komünistlerinin bu tarihsel yüce forumunu TKP MK, Türkiye komünistleri ve ülkemiz işçi sınıfı adına en ateşli, devrimci duygularla selamlarım.

Bu tarihsel anda sizlerle beraber olabilmek biz Türkiye komünistlerine büyük bir sevinç ve coşku veriyor. Çağımızın, kapitalizmden sosyalizme ve komünizme geçiş sürecinin öncü gücü Sovyetler Birliği'nin sosyal-ekonomik gelişmesini hızlandırmak, Sovyet toplumunu yeni bir aşamaya yükseltmek için tarihsel kararların alınacağı bu kongre, bütün varlıklarını sömürü ve baskıya karşı savaşıma, dünya barışının korunması için mücadeleye adamış bütün dünyadaki komünistler için eşsiz bir esin kaynağıdır.

SBKP MK Genel Sekreteri Mihail Gorbaçov yoldaşın okuduğu MK Politik Raporu'nu büyük bir ilgiyle izledik. Kongrenizde tartışıp kesinleşecek olan tarihsel belgelerin bütün içeriğine egemen olan devrimci özü açık bir biçimde ifade eden bu rapor, bir kere daha, Sovyet komünistlerinin önlerine koydukları muazzam görevleri yaşama geçirmeye kararlı ve yetenekli olduklarını gösteriyor.

Arkası 11. sayfada

DAHA HIZLI, DAHA ENERJİK

"Komünistler yeraltında çalışıyor. Başları ezildi, ama gövdeleri yeraltında. İşçileri tahrik etmek istiyorlar. Bunlara karşı dikkatli olmalıyız. Anayasayı değiştirmek için her yolu kolluyorlar. İşkence dediler, af dediler. Şimdi demokratik bir mitingi kendi emellerine çevirmek için çalıştılar. Komünistlere karşı uyanık olmalıyız." Evdeki hesap çarşıya uymayınca İzmir mitinginin ardından başbakan Özal böyle konuştu.

Evet, evdeki hesap çarşıya uymadı. Mitingten önce Özal'ın *hiyeli, mitingi "Türkiye'de demokrasi var" yalanının reklâmı için kullanmaktı.* Ama, tam tersi oldu, miting *Türkiye'de demokrasi olmadığının yeni bir kanıtı* oldu. Miting öncesi *"bizim amacımız halkı depolitize etmektir"* diyenler, mitingten sonra *"politik tansiyon"un birden yükseliverdiğini gördüler.* Mitingden önce, "anayasanın 84. maddesini değiştirebiliriz" diyen Özal, şimdi "anayasaya sımsıkı bağlıyız, tek bir maddesini bile değiştirmeyiz" diyor. SHP yöneticilerini "anayasa suçu işlemekle" itham edip, savcıları göreve çağırıyor. Öte yan-

Arkası 11. sayfada

Tutuklu yakınları yeni bir dilekçe verdiler:

Koşulsuz genel af, idam cezaları kaldırılsın!

Tutuklu ve hükümlü yakınlarından 100 kişi Mart ayı başında koşulsuz bir genel af çıkarılması ve idam cezasının kaldırılması istemiyle Cumhurbaşkanı Evren'e bir dilekçe gönderdiler. İşkence ve kötü muameleyi de çağdışı bir tutum olarak niteleyen tutuklu yakınları, benzer bir dilekçeyi TBMM Başkanı Necmettin Karaduman'a kendi elleriyle verdiler.

Tutuklu ve hükümlü yakınları, 12 Eylül rejiminin en koyu karanlığında, estirilen amansız devlet teröründen kimsenin kolay kolay başını kaldıramadığı günlerde de zindanlara atılmış olan evlatlarına sahip çıkmak için ellerinden gelen çabayı göstermişlerdi. Onlar cezaevlerindeki direniş ateşini yüreklerinden dışarıya, tüm Türkiye'ye taşıdılar. İşkence sonucu alınan ifadelerle zindanlara kapatılan yurtseverlerle geniş bir dayanışma hareketinin temellerini attılar. Demokrasi mücadelesinin temel bir hedefi olan genel af mücadelesinin esinlendiricisi, sembolü oldu-

Arkası 11. sayfada

ŞİMDİ SORUN YARATICILIK, GİRİŞİMCİLİK!

TKP Ulusal Konferansa hazırlanıyor. Komünistler böylesi önemli forumlarına savaşarak hazırlanırlar. Ancak savaşarak öndeki güçlükleri aşmak için daha büyük bir enerjiyle işe sarılarak hazırlanılan forumlar komünist partilerini gerçekten güçlendirebilir. Bugünlerde sona eren SBKP 27. Kongresi bunun çok güzel bir örneğidir.

Ulusal Konferansa hazırlanmak, aynı zamanda yığınlarla daha sıkı bağlanma, onların savaşımlarına daha etkili önderlik etme, artan ölçüde geniş yığınları politik savaşıma çekmek için çalışmak demektir. Bunun yolu MK 5. Plenumunun aldığı kampanyalar yürütme kararını gerektiği gibi yaşama geçirmektir.

MK geliştirdiği parti politikasıyla, yığınlar içinde çalışan parti temel örgütlerinin eline, geniş yığınları eyleme çekmeye, savaşım içinde birleştirmeye yetenekli bir politik çizgi vermiştir. Parti politikasını günlük çalışmalarında kendi yerel çevresinin koşullarına uygulamayı başaran her parti örgütü, her komünist yığınların politik önderi olmayı, onların politik savaşımını yönlendirebilmeyi de başarabilecektir.

MK yığınlar içinde çalışan parti temel örgütlerinin çalışmalarına yardımcı olmak için bütün olanaklarını seferber ediyor.

MK'nin ajitasyon-propaganda araçları, [illegible] kampanyaları yaşama geçirmek için ajitasyon-propaganda çalışmalarında kullanılacak temel argümanları, somut sorunlara ilişkin, somut politik yaklaşımları öne sürülecek temel istemleri kadrolara duyuruyor. Görüşlerimizi etkili anlatabilmede yararlanabileceğimiz somut veriler sağlıyor.

Elbette, bütün bunlar ulusal konferans hazırlık sürecinde daha iyileştirilmelidir ve iyileştirilecektir. Ama daha şimdiden söyleyebiliriz ki, parti örgütlerimiz kampanyaları yürütmede yeterli bir donanıma sahiptirler.

Öte yandan şimdi parti örgütleri ulusal konferansa ön hazırlık olarak kendi çalışmalarını gözden geçiriyor, eksikliklerini ve bunları giderme yollarını saptıyorlar. Böylece, öne konan, yığınların savaşımını yükseltme görevini yaşama geçirmek için gerekli önkoşullar tamamlanıyor.

Şimdi sorun, yaratıcılıkta, girişimcilikte! Artık sonuç alıcı olmak için gerekli tek şey bu! Hangi yığına, hangi somut istemle yaklaşacağız? Kampanyalarımızın ana fikirlerini onlara hangi biçimde, nasıl anlatacağız? Görüşlerimizin etkisini nasıl ölçeceğiz? Ne zaman, hangi eylemi gündeme getireceğiz? Kiminle, nasıl diyalog kuracağız? Kime eylem birliği önereceğiz? Birinci adımdan sonra ikinci adımı nasıl getireceğiz? Güçlerimizi nasıl mevzilendireceğiz? Hangi yeni güçleri seferber edebiliriz? Hangi önlemleri sıkılaştırırsak polis kampanyamızı yürütmemizi engelleyemez? Nasıl davranacağız? Somut parti eylemi nasıl olmalı ki, yığın eylemi gerçekleşsin?

Partinin politikası bu sorulara ancak genel yanıtlar veriyor. MK'nin direktifleri ancak bu sorulara somut yanıtlar bulmanın yolunu gösteriyor. Üst örgütler ancak alt örgütlerin önlerindeki somut olanaklara ve tehlikelere işaret edebilir. Somut işi yapacak olan, yapması gereken temel örgütlerdir. Somut yanıtları ancak onlar kendileri bulabilir. Ancak onların buldukları somut yanıtlar yığınları somut savaşımlara çekebilir.

İrademizi çelikleştirmeliyiz

● S.ÖNGÖREN

Gereken tavrı zamanında ve yerinde alabilmek için, savaşım sürecinde karşımıza çıkan güçlüklerle, en başta da kendi kişisel hata ve zayıflıklarımızla ödünsüz savaşabilmek için, güçlü bir iradeye de sahip olmak zorundayız.

En parlak sözler, en güzel amaç ve planlar irade olmadan hiçbir zaman gerçeğe dönüşmezler. Lenin şöyle diyordu: "İradeli eylem olmadan irade olmaz. Eğer boş duruyorsanız, eğer iradeli bir hareket yapmıyorsanız 'istiyorum' demeniz tümüyle boşunadır. Bu yalnızca platonik bir istek olarak kalacaktır... İradesini geliştirmek isteyen herkes, istemekten daha aldatıcı ve daha basit bir şey olmadığını bilmelidir. Asıl iş onu gerçekleştirebilmektir." Bu anlamda irade, söz ile iş arasındaki uyumu gerçekleştirmede önemli bir rol oynar.

İrade, faaliyet amacını belirleyebilme yeteneği ve yine, bu amaca ulaşmak için gerekli olan özyetidir. Kısaca söylersek, irade, bilincin pratik görünüm biçimidir.

İnsanın kendi güçsüzlüğü bazen kendi dışındaki bir güçten daha tehlikelidir. İradesiz insan kendini güzel sözler ve büyük gelecek hayalleri ile avutacak ama bugün yapılması gereken işi yapmayacaktır. Lenin bu konuda şunları söylüyordu: "Eğer bir insan şu ya da bu tavrın ya da alışkanlığın kendi çıkarlarına ya da sağlığına zarar verdiğinin bilincine varıyor ve kendi kendine, hemen şimdi değil de yarın ya da öbürgün tavrını değiştireceği sözü veriyorsa, bilin ki, bu kişide irade gücü yoktur." Bu anlamda, iradeli bir eylemde temel olan, eylemin amacının taşıdığı değerin de bilincinde olmaktır.

İrade gücü bir doğa vergisi değildir. İnsan bilinçli bir çaba ile iradesini güçlendirebilir, ama konuya gereken dikkat verilmezse, güçlü iradeler de, zayıf düşebilir.

İrademizi nasıl daha güçlü kılabiliriz? Bu konuda sihirli bir formül vermek olanaksızdır. Ama, herşeyden önce emek, çaba ve dikkatin gerekli olduğunu bilmeliyiz. Öte yandan insanın sürekli öğrenmeye açık, kendini değiştirmeye de hazır olması gerekiyor. Güçlü bir irade için, sürekli her olası yaklaşımla kendini pratikte, iş içinde geliştirmeye çalışmak, tekrar tekrar denemek, denemelerden sonuç çıkararak ortaya çıkan zorluklar ve kişisel zayıflıklar karşısında pes etmeden başlanan işi sonuna kadar götürebilmeyi öğrenmek gerekiyor.

Kendini geliştirme, iradeyi güçlendirme çabasında karşımıza çıkan en büyük engeller arasında, çoktandır karakterimizde yer etmiş, bünyemize yerleşmiş alışkanlıklarımız vardır. Hoşnut olmadığımız bir yönümüzü, tavrımızı değiştirmek istiyoruz, ancak öne öyle alışmışız ki... Ünlü Rus pedagogu K. Uşinski, kötü bir alışkanlığından kurtulmak için kolunu ya da bacağını feda etmeye hazır olduğunu söylerken, Maksim Gorki insanın kendi kendine kazandığı küçük bir zaferin bile onu çok daha güçlü yaptığını belirtirken, alışkanlıklarla savaşmanın zorluğunu anlatıyordu.

Kimse pratikte denemeden gücünün derecesini bilemez. İradesiz bir insanım diyerek kolayca işin içinden sıyrılmak dürüst bir tavır olmadığı gibi, yanlış bir saptama da olabilir. Deneyen, ter döken bir insanın güçlü bir iradeye sahip olma şansı daha yüksektir. Lenin'in deyişiyle "Yalnızca iradeli eylemler gücümüzü kavramamızı sağlar."

Güçlü bir irade hepimiz için gereklidir. Bu sınıf savaşı içinde kazanılır ve sınıf savaşı sürecinde ağır sınavlarla sınanır, pekişir. Parti stajı, sorumluluk düzeyi, yaşı ne olursa olsun, her komünistin kendini eğitmeye, iradesini güçlendirmeye çalışması zorunludur. Ancak, gençler için, daha baştan bu konuya gereken dikkati ayırmak, ayrı bir önem taşıyor. İleri yaşlarda, bencillik, kendini beğenmişlik, düzensizlik, irade zayıflığı vb. gibi ahlaksal zayıflıkların giderilmesinin görece çok daha zor olduğu bir gerçektir. "Ağaç yaşken eğilir."

Kendimizi eğitmeliyiz. İrademizi çelikleştirmeliyiz. Rastlantıların bize dayattığı yaşam biçimini ve alışkanlıkları değil, bize gerekli olanları bilinçli olarak seçmeli, komünist alışkanlıklar edinmeliyiz. Hem bunlar öylesine içimize işlemeli, bizim öylesine doğal bir parçamız haline gelmelidir ki, iradesi zayıf birinin sallantıya düştüğü yerde biz üzerinde uzun uzun düşündüğümüz için değil, öyle davranmaya alışık olduğumuzdan, anında doğru tavrı alabilmeliyiz. Bunun için her gün çalışmak, her gün gelişmek gerekiyor.

TÜRK–SOVYET ilişkilerinin 65. yıldönümü

SBKP MK'nin 27. Kongre'de onaylanan Politik Raporu'nda şöyle deniyor: "Her ülke gibi biz de elbette gerek kara, gerekse deniz sınırlarımızın güvenliğine büyük önem veriyoruz. Birçok komşumuz vardır ve bunlar farklı farklıdır. Hiçbirinden toprak istediğimiz yoktur. Hiçbirini tehdit etmiyoruz. Ama hayatın birçok kez kanıtladığı gibi, ülkemizin ve komşu devletlerin ulusal çıkarlarını dikkate almaksızın Sovyetler Birliği sınırlarındaki durumu gerginleştirmeyi amaçlayan güçler hiç de az değildir."

Türk-Sovyet ilişkilerinin başlangıcının 65. yıldönümü yaklaşırken, 27. Kongre kürsüsünden söylenen bu sözler, büyük önem taşıyor. 16 Mart 1921'de genç Sovyet ülkesi ile yeni Türkiye arasında "Türk-Sovyet Dostluk ve Kardeşlik Anlaşması"nın imzalanmaması için de böylesi güçler yoğun bir çaba göstermiş, ne ki anlaşmanın imzalanmasını önleyememişlerdi. 16 ana madde ve 3 ek protokolden oluşan bu anlaşma ile Sovyet ülkesi yeni Türkiye'yi tanıyan ilk devlet oluyor ve iki komşu ülke arasındaki ilişkilerin temeli atılıyordu. 1922 yılı sonlarında ise V.İ.Lenin, Lozan Konferansı'ndaki Sovyet tutumunun ne olacağını soran İngiliz "Observer" ve "Manchester Guardian" gazeteleri muhabiri M.Farbman'a şöyle diyordu: "Biz, sadece Sovyet Cumhuriyeti'nin devlet çıkarlarını değil, aynı zamanda Türkiye'nin de ulusal çıkarlarını gözetmeli ve savunmalıyız." (V.İ.Lenin, Tüm Yapıtlar, c. 45, s. 239, Rusça)

O günden bu yana SSCB karadan ve denizden sınırdaş olduğu Türkiye ile olan ilişkilerini her zaman barış içinde yanyana yaşama ve iyi komşuluk ilişkileri temelinde geliştirmeye büyük özen gösterdi. SSCB, ülkemize karşı hiçbir zaman güç kullanmadı, güç kullanma tehdidinde bulunmadı. Türk-Sovyet ilişkilerinin bugüne kadarki pratiği, bu iki komşu ülke arasında barışçı görüşmeler yoluyla çözülememiş tek bir sorunun bulunmadığını kanıtlıyor.

Bütün bunlara karşın bugün Evren, Sovyet sınırındaki askersel manevralarda, "Dün ordumuz Allahuekber dağlarında kalmıştı, bugün Ağrı Dağı'nı da geçebilir" diyebilmekte, Münih'deki NATO seminerine katılan Dışişleri Bakanı Halefoğlu, sanki bir savaş başlamış gibi, "ortak düşmana karşı NATO'nun ortak savaşı"ndan söz edebilmektedir.

Bunlar, 65 yıllık Türk-Sovyet ilişkileri tarihinden hiçbir şey öğrenmediklerini ortaya koyuyorlar. Oysa 65 yıllık tarih kanıtlamıştır ki, ne zaman Türkiye'de erkte bulunanlar emperyalizmin Türk-Sovyet ilişkilerini baltalama çabalarına prim vermeyip SSCB ile ilişkilerde gerçekçi, barış içinde yanyana yaşama ilkelerine ve ulusal çıkarlara uygun politikalar izlemişlerse, bundan kazanan Türkiye halkı ve Türkiye ekonomisi olmuştur. Bu politika, Türkiye'nin ulusal güvenliğinin güçlendirilmesine hizmet etmiştir. Ve ne zaman Türkiye'yi yönetenler kendi iktidarlarını emperyalizmin yardım ve desteklerine bağlamış, emperyalizm uydusu politikalar izleyerek ulusal çıkarları savunmaktan uzaklaşmışlarsa o zaman Türk-Sovyet ilişkileri gerginleşmiş, ülkemizin ulusal güvenliği de tehlikeye girmiştir.

Şimdi Sovyet ülkesi, SBKP'nin 27. Kongresi platformundan tüm komşularına olduğu gibi, Türkiye'ye de bir kez daha barış ve dostluk elini uzatıyor. Türk-Sovyet ilişkilerinin 65 yıllık tarihi ile nükleer çağın gerçekleri, bu çağrıya olumlu yanıt vermenin tek geçerli yol olduğunu gösteriyor. Tüm barış ve demokrasi güçleri, bu sese kulak vermelidir.

TKP-YKP-AKEL arasında ortak bir görüşme yapıldı

Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin 27. Kongresi çalışmalarına katılan TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu, Yunanistan Komünist Partisi MK Genel Sekreteri Harilaos Florakis ve Kıbrıs Emekçi Halkının İlerici Partisi (AKEL) MK Genel Sekreteri Ezekias Papaioannu yoldaşların başkanlıklarındaki TKP-YKP-AKEL delegasyonları Moskova'da ortak bir karşılaşma yaptılar.

Görüşmede, Güneydoğu Akdeniz'deki durum, barış, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sosyal ilerleme için savaşım konularında görüş değiştokuşunda bulunuldu. TKP-YKP-AKEL delegasyonları, emperyalizmin konumlarını korumak ve güçlendirmek amacıyla bölgede gerginliği artırdığını, Kıbrıs'ın bölünmesi planlarını yerine getirmeye çalıştığını, Türk-Yunan çelişkilerini keskinleştirerek kullandığını ve Türkiye'deki diktatörlüğe büyük destek verdiğini belirttiler. Her üç parti delegasyonları, Kıbrıs sorununun çözümüne ilişkin son Sovyet önerilerini gerçekçi, somut bir çözüm yolunu gösteren öneriler olarak desteklediklerini açıkladılar.

YKP ve AKEL delegasyonları, Türkiye komünistleriyle ve demokrasi güçleriyle dayanışmalarını dile getirdiler.

kısa haberler...

● ABD, Filipinler'deki askeri üslerini genişletme ve modernleştirme çalışmalarına yeniden başladı. UPI Ajansı'nın haberine göre, Filipinler'in Luson adasındaki Amerikan "Subic Bay" deniz üssünde yeni askeri tesislerin inşasına başlandı. Amerika'nın yabancı ülke topraklarında bulundurduğu en büyük üslerden biri olan Filipinler'deki "Clark Field" üssünü genişletme faaliyetleri de hızlandırıldı.

Pentagon, Filipinler'deki Cumhurbaşkanlığı seçimleri nedeniyle ve Amerikan aleyhtarlığının artması üzerine, sözkonusu üsleri genişletme çalışmalarını durdurmuştu. Filipinler'in yeni Cumhurbaşkanı Bayan Akino, üsler konusunda Reagan yönetimine güvence verdi ve "üs hizmeti" karşılığında ABD'den daha fazla yardım beklediğini söyledi. Akino ayrıca, ülkenin en çetin sorunlarının başında, çalışabilir nüfusun yüzde 40'ını kapsayan yığınsal işsizlik ve 27,5 milyar dolara ulaşan dış borçların geldiğini kabul etti.

● Mısır Cumhurbaşkanı Hüsnü Mübarek, Şubat ayının son günlerinde başkent Kahire yakınlarındaki bir kışlada kolluk kuvvetlerinin ayaklanmasıyla başlayan ve 36 kişinin ölümü, 300 kişinin de yaralanmasına neden olan olayların bastırıldığını açıkladı. Olaylarla ilgili olarak 2500 asker ve güvenlik görevlisiyle 700'den fazla sivil tutuklandı. İçişleri Bakanı da görevden alındı.

● Brezilya Savunma Bakan Yardımcısı ve Genel Kurmay Başkanı Jose Amaral, Brezilya'nın ABD ile yeni askeri anlaşma imzalamayacağını ve süresi dolacak olan mevcut "Savunma İşbirliği Anlaşması"nı da uzatmak niyetinde olmadığını açıkladı. ABD Savunma Bakan Yardımcılarından Fred Ikle ise, Brezilya hükümetinin ABD ile yeni bir askeri anlaşma imzalamaya yanaşmaması durumunda, Amerika'nın bu ülkeye yaptığı 230 milyon dolarlık ekonomik yardımı tamamen kesebileceğini söyledi.

● Peru Cumhurbaşkanı Alan Garcia, başkent Lima'da düzenlediği basın toplantısında IMF'nin, gelişmekte olan ülkelere karşı acımasız bir soygun ve talan politikası izlediğini söyledi. IMF'nin Peru'ya bir heyet göndermeye kalkışmasını "utanmazlık ve yüzsüzlük" örneği olarak niteleyen Garcia, IMF'nin bu tutumunun ülkenin egemenliğine yönelik bir davranış olduğunu belirtti ve "IMF'nin kredi-borç uygulaması haydutluktur" dedi.

● Bengaldeş'teki tüm muhalefet partileri, 26 Nisan genel seçimlerinin demokratik bir ortamda yapılabilmesi için sıkıyönetime derhal son verilmesini ve muhalefet partileri üzerindeki yasağın kaldırılmasını istediler. Başkent Dakka'da tüm muhalefet liderleri tarafından yayınlanan ortak açıklamada ayrıca bugünkü hükümetin istifa etmesi ve geçici bir seçim hükümetinin oluşturulması isteminde de yer verildi.

Direnmek için olanaklar dünden daha fazla

●Ayşe ÇİMEN

Bu yıl kamu kesiminde 600 bini aşkın, özel sektörde de yaklaşık 570 bin işçinin toplu sözleşmeleri yenilenecek. Türk-İş'in bu yıl sonunda yapılacak genel kongresine kadar da, bağlı sendikaların şube ve genel merkez kongreleri tamamlanmış olacak. İşçi ve sendikal hareketin önünde zorlu ve hareketli bir dönem var.

Özal hükümeti ve tekellerin gündeminde, işçi haklarına ve yaşam koşullarına olduğu kadar, işçilerin örgütlü mücadelesine ve sendikal harekete yönelik iki plan var. Bunlardan biri yeni değil. Kıdem Tazminatı Fonu yasa tasarısı. Bu tasarıyla, işçilerin 50 yıllık kıdem tazminatı hakkı fiilen yokedilerek işgüvencesi hedef alınıyor, işten atmaların önündeki son engel de kaldırılmış oluyor. İkinci plan, ücret sistemindeki değişikliktir. "Verime göre, üretkenliğe göre ücret" adı altında ortaya sürülen bu sistem, ücretleri daha da düşürmeyi ve işçileri bölmeyi amaçlıyor. İşçilerin üretkenliğine, işletmenin verimine göre ücret artışı nasıl olacak? Teknolojideki yeni gelişmelerin üretime sokulması, makinaların yenilenmesi, üretim koşullarının iyileştirilmesiyle mi? Hayır, bu konuda kaynak ayrılmadığına göre Özal hükümetinin düşündüğü bu değildir. İşletmenin verimliliği işçilerin sırtından artırılacak. KİT'lerde çalışan işçiler, daha çok ücret almak için yarış atları gibi birbirini geçmeye çalışarak öldüresiye bir çalışma temposuna sokulacak. Bu sistemle, milyonlarca işsiz ordusunun beklediği koşullarda işçiler vahşice tüketilecek ve birbirine düşürülmeye çalışılacak. 1982 Anayasası'nı olduğu gibi, işçi düşmanı her türlü modeli olduğu gibi, bu yeni ücret sistemi modelini de önerenler tekellerdir. TİSK bu modeli bu yılın başında "İşveren" dergisinde "Weitzman modeli" diye tanıtmıştır. Bu modele göre işçi ücretlerinin ancak üçte biri toplu sözleşmelerle saptanabiliyor, üçte ikisi ise işletmenin kazancına bağlı oluyor. Böylece işçi sendikaları ücret belirlemede de geri plana itiliyor. İşçiler tamamen işletme yönetimlerine, onların saptayacakları ücretlere bağımlı köleler haline getiriliyor. İşçi ücretlerini sürekli düşük tutmanın yasal mekanizması hazırlanıyor. Başbakan Özal, akıl hocalarının ve meslektaşlarının önerdiği bu modelin bir benzeri ilk önce KİT işçileri üzerinde uygulama hazırlığı içindedir. Bu sistemin seçilmesine gerekçe olarak "işçi ücretlerindeki artışın enflasyona neden olduğu" gösteriliyor. Demek ki tekellerin hedefi, daha önce ortaya attıkları asgari ücretin de altında "mini ücret"lere işçileri mahkûm etmektir. Öte yandan, meclisten bile geçirilmeyen bir kararnameyle 1,5 yıldır sürmekte olan sözleşmeli personel uygulaması, bu yıl yaygınlaştırılıyor. Böylelikle bir yandan KİT'lerden sendikalar sökülmeye çalışılıyor, KİT işçilerinin en büyük sendikal konfederasyonu Türk-İş'in tabanı oyuluyor.

Özal hükümeti ve tekellerin bütün planı, ücretleri daha da düşürebilmek, Demiryolu işçilerine yaptıkları gibi çalışma saatlerini istedikleri gibi uzatmak, işçilere her istediklerini dayatabilmek için onları bölmek ve sendikasızlaştırmak üzerine kuruludur. Ancak işçi ve sendikal hareketin önünde de bu saldırıyı durdurmak ve ileriye yürümek için koşullar daha elverişlidir. Yasaklar cenderesi içinde de olsa işçiler şimdi çok daha fazla grev silahını kullanmakta, birlik ve kararlılık içinde yürüyen grevlerden olumlu sonuçlar alınabilmektedir. Diktatörlüğe karşı demokratik muhalefet daha güçlenmiştir.

Özel ve kamu sektöründe 1 milyonu aşkın işçinin toplu sözleşmelerinin yenileneceği bu dönemde, Özal hükümeti ve sermaye cephesinin saldırılarını durdurmak için sendikacılar, herşeyden önce fabrikalarda işçi sınıfının gücüne güvenmeli ve dayanmalıdır. Hükümet ve tekeller, işçilerin yaşam koşullarını daha da ağırlaştırmaya yönelik yeni planlarını, yeni dayatmalarını toplu sözleşmelerde gündeme getireceklerdir. Hiçbir sendikacı böylesi toplu sözleşmelerin altına imza koymamalı, işçilere başvurmalı, tehdide karşı direnme yolunu seçmelidir. İşçiler İzmir mitinginde, bir kez daha, grev silahını kullanmaya kararlı olduklarını dile getirmişlerdir.

Türk-İş'in yapılacak olan şube ve merkez kongrelerinin gündemini ise, yeni saldırıların nasıl püskürtüleceği, sendikal hak ve özgürlükleri kazanmada nasıl ileriye yürüneceği konuları belirlemelidir. Sendikaların bu güce nasıl ulaşacağı tartışılmalı, kararlaştırılmalıdır.

Direnmek için olanaklar dünden daha fazla. Herşey işçilerin savaşım çizgisinde birliğine bağlıdır.

1 Mayıs 1977 katliamının sorumlularından hesap sorulmalıdır

●Mehmet YAVUZ

Türk-İş'in 22 Şubat İzmir mitingi sona erdiğinde, miting alanına sızmış bulunan sivil polisler, "aşırı slogan attıkları" gerekçesiyle gözlerine kestirdikleri işçileri göz altına aldılar. Ardından İzmir Valisi Vecdi Gönül, "miting alanı kan gölüne dönebilirdi" diye bir açıklamada bulundu. Miting alanını, "aşırı slogan attıkları" öne sürülen işçiler mi, yoksa kumanya dağıtımı sırasında kendilerini açığa vuran miting görevlisi kıyafetindeki sivil polisleriyle, alanı kuşatan ağır makinalı tüfekler ve binlerce polisiyle Evren-Özal diktatörlüğü mü "kan gölüne" çevirebilirdi?

Eylem alanına çıkan emekçilerin karşısına "kan gölü" tehdidiyle çıkılması, yığınların geriletilmeye çalışılması yeni değildir. 1976 yılında 51 yıllık yasak zincirini kırarak, birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'ı yığınsal olarak Taksim alanında kutlamasının ardından, işçi sınıfımızın, 77 1 Mayıs'ına hazırlandığı günlerde de büyük sermayenin kalemşörleri sütunlarında bas bas bağırıyorlardı: "1 Mayıs'ta kan dökülecek. Büyük olaylar çıkacak, oluk oluk kan akacak. Sokak işgal altında. Arabalar tahrip edilecek, camlar kırılacak. İnşallah aldanırız ama kanlar akacak."

Bunları yazan faşist Hergün ve gerici Tercüman yazarları falcı mıydı? Yoksa düzenlenen katliamı haklı göstermeye yönelik bir kampanyanın içinde mi yazıyorlardı? Çünkü 1 Mayıs 1977'de Taksim alanı, CIA-MİT-Kontr-Gerilla ile MHP'nin ortaklaşa düzenledikleri katliam sonucu 34 yurtseverin kanlarıyla sulandı. Gericilik tarafından katliamın sorumlusu olarak da DİSK ve ilerici demokratik yığın örgütleri gösterilmek istendi. Polis gösteriden sonra geniş bir terör estirerek mitinge katılan, kimileri saldırı sırasında yaralanmış olan işçileri göz altına aldı.

1 Mayıs 1977 katliamı nedeniyle açılan davada, bu kanlı komplonun sorumluları değil, saldırıya uğrayan bu işçiler sanık sandalyesine çıkarıldı.

Arkası 11. sayfada

Demiryolcuların mücadelesi

Trenci/İstanbul

Basına kısmen yansıdığı gibi, demiryolcular Ocak ayından bu yana bir dizi direnişler gerçekleştiriyor. Ağır çalışma koşullarına ve sendikal haklarının gaspedilmiş olmasına karşı çıkan makinistler fiilen iş bırakmaya başladılar. Önce yılbaşının hemen ardından topluca doktora çıktılar. Dürüst, sözü sayılan makinistlerin üzerine baskının yoğunlaşması karşısında direniş genişledi. 8 saatini dolduran makinist trenini durdurup işten ayrılmaya başladı. İstanbul, Ankara, Malatya ve Adana'da demiryolcular harekellendiler. Makasçılar ve öteki personel de direnişlere başvurdu. Hükümet boyun eğmeyen makinistleri, demiryolcuları işten atarak, sürgün ederek, tehditle, zorla yıldırmaya çalıştı. Olayın kamuoyuna yansımasını engellemek için herşeyi yaptı. Ama direniş ateşini söndürmeyi başaramadı.

Demiryolları memurlarının fiili kesimi olarak adlandırılan makinist, makinist yardımcısı, ateşçi, manevracı, gardfren, kondüktör, şeftren, hareket memuru, yol bekçisi, yol çavuşu, sinyal şefi ve yardımcıları tam bir mahrumiyet koşulları içinde çalıştırılmaktadır. Gördükleri hizmet ve yaptıkları iş gereği işçi olan bu kesim, mevcut yasaların memurları sindirici hükümlerinin baskısı ve denetimi altına sokulmak amacıyla, memur statüsüne geçirilmiştir. Memurlaştırma süreci 12 Mart 1971 döneminde başlatılmış, 12 Eylül 1980 ile birlikte hızla yaygınlaştırılmıştır.

Makinistler 13-15 saat çalıştırılıyor. İşleri gerilimlidir, dikkat ister. Gürültü, sarsıntı, insanı kısa zamanda yıpratır. Öte yandan, Ankara'dan Malatya'ya yola çıkan bir trenin görevli personeli, 18-30 saat süren bir yolculuktan sonra, adına yatak denen yerlerde dinlenmek zorundadır. Buralar en az sekiz kişinin sıkıştırıldığı odalardır. Somyalar kırık, yatak yerine yorgan kalınlığında bir şilte, çarşaf yoktur, varsa da kayış gibi olmuştur. Personel yol boyunca yemek parasını kendi cebinden öder. Fazla mesai verilmez, onun yerine kilometre başına komik bir rakam ödenir. Hoş fazla mesai ödemesi yapılsa, meblağ daha az gülünç değildir. Saat başına 65 lira! Yani 8 saat sonunda 520 lira! Manevra ve istasyon personelinin durumu daha iyi değildir. Bayram, resmi tatil izni yoktur. Saati 65 liradan en az 92 saat fazla mesai yapmak zorunda bırakılmışlardır.

Yıllardır aşağı yukarı aynı olan koşullara karşı demiryolcuların zorlu bir mücadele geçmişleri de vardır. Çeşitli dernekler çevresinde, yiğit demiryolcular örgütlenmiştir.

Mücadele şimdi de sürüyor. Haklıyız, mutlaka kazanacağız!

Muhabirlerimiz bildiriyor

HAK VERİLMEZ ALINIR

Arkadaş/İzmir

Doymak bilmeyen Piyale makarna sahipleri, 1980 Askersel devirmesiyle biz çalışanlara daha çok baskı yapmaya başladı.

Son olarak Eylül başlarından itibaren yılbaşında 100-200 kadar işçinin işten çıkarılacağı haberi yayıldı. Fabrikamızda sekiz ayrı ünite vardı. Makarna ambalaj bölümünden işçi çıkarımının daha çok olacağı söyleniyordu. Bizleri sokağa atmakla korkutup yıldırmaya çalışıyorlardı.

Makarna ambalaj bölümüne yeni makineler alınmıştı. Bunları çalıştırabilmek için 30 kadar işçiye ihtiyaç vardı. Patron yeni işçi almamak için yıllardan beri sekiz saatte dokuz ton mal veren makinelerde çalışan işçi sayısını birdenbire dörtten üçe düşürdü. Buna karşı çıkılmaması için de baskısını artırmaya yöneldi. En doğal hakkımız olan tuvalete gitme hakkımızı kaldırdı. İşçiyi hedef alan hareketler, moral bozucu, ezici tutumlar arttı. İlk günlerde ne yapacağımızı şaşırmıştık. Herkes panik içindeydi. Bir taraftan işten çıkarılma korkusu, öte taraftan sağlığımızı bozucu yeni çalışma sistemi. Hiç kimse temsilcilere gidip durumu anlatamıyordu.

Arkadaşlarla toplanıp bu baskıların bir plan olduğunu yeni işçi almamak için bizlerin daha çok çalıştırılmak istendiğini, bu olaylara hep birlikte karşı çıkmamız gerektiğini konuştuk. İlk önce makinelerden çıkan mallar dokuz tondan beş tona inmeye başladı. Arkasından patronun tüm tehditlerine rağmen tuvalete gidenler hızla çoğaldı. Makineleri çalıştıran birkaç arkadaşı alıp başka bölümlere verdiler. Tuvalete gidenleri ise tek tek çağırıp tehdit ediyorlardı. Ama bu olaylar bizleri birbirimize daha çok bağlamıştı. Elliye yakın bayan ve erkek arkadaş topluca baştemsilciye gittik, sorunlarımızı anlattık. Bunların bir an önce çözülmesini, çözülmediği takdirde bu olayların basına haber verileceğini, isteklerimiz yerine gelinceye kadar yemek boykotu yapacağımızı anlattık. Temsilci şaşırmıştı. Bizleri yatıştırmaya çalıştı. Bunların bir hafta içinde çözüleceğine söz verdi.

Patron bizlerin kararlı çıkışı karşısında geri adım atarak isteklerimizi kabul etti. Bizlerin bu başarısı, işçilik onurumuzu patrona karşı dimdik korumamız fabrikada sevinç yarattı. Tüm arkadaşlar aynı inançla Türk-İş mitingine katıldık.

"Kurtulmak yok tek başına zincirden ve yumruktan. Ya hep beraber ya da hiçbirimiz."

İki işkence olayı daha

M.Soğun ve H.K./İstanbul

Başbakan Özal ve İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut açığa çıkan işkence olayları karşısında tek bir yola başvuruyorlar. Yalan!

Ama asıl onların yalancılığını ortaya koyan iki işkence olayı daha. Şubat 1983'te Mardin'in Gercüş ilçesine bağlı Gökçepınar köy halkı olarak bir sabah uyandığımızda köyün etrafının komando birliklerince sarıldığını gördük. Silah arama bahanesiyle yaptıkları bu kuşatma sırasında "silahım yok" diyen 30 kişiyi toplayıp köy ilkokuluna götürdüler. Sabah 9'dan başlayarak gece yarısına kadar bu 30 kişi falakaya yatırıldı. Pek çoğu falaka dayağından sonra sakat kaldı.

Bu olaydan iki gün sonra komşu köy Ulaş da aynı şekilde kuşatıldı. Yine silah arama bahanesiyle köy halkından bazıları gözaltına alınarak işkenceden geçirildi. Yıldız isminde 19 yaşındaki genç bir kızın vücudunda köy halkının gözü önünde sigara söndürdüler.

İşkence olaylarını yalanlamaya kalkan Özal ve Akbulut, Gökçepınar ve Ulaş köylerine gelsin, bir de halka sorsun, "İşkence var mı yok mu?" diye.

"Sanki kışladayız"

Ayşe Karaman/Diyarbakır

Ben bir emekçi kadınım. Hem evimin işlerini görürüm, hem de işçi olarak çalışırım. Çalıştığım yerde dört kişinin işini bir kişi yapar. Çok düşük ücretle çalışmak zorundayız. Kira, her gün zam üstüne zam bir dertti, üstüne bir de işyerindeki baskılar yeni bir dert olur. Patron bize tamamen yabancı. Özel yetiştirilmiş faşist görevlilerle bizler üzerinde çok baskı yapıyorlar. Sanki askeri kışladayız. Sık sık toplantı yapıp bizleri yeni tehditlerle korkutuyorlar. "Hasta olmak yok, doktora çıkmak yok, rapor almak yok, alırsanız işten atarız." Daha önce rapor almış bir işçiyi konuşturmuyorlar bile. "Sus konuşma, sen suçlusun, çünkü rapor almış, ameliyat olmuşsun" diyorlar. İşyerinde iki işçi bir araya gelip konuşamaz. Görürlerse hakaret ediyorlar. En ufak bir hatada saatlerce esas duruşta bekletiyorlar. Biraz sakalı uzun olanın neredeyse yüzüne tükürüyorlar. Hastalanmış, beli tutulmuş, gerçekten iş yapamayan adamı "seni işten atarız" diye tehdit ediyorlar. "İşçi" kelimesini kullanmayın, "hak"tan bahsetmeyin, bir sorununuz olursa bize gelin. Sakın sendikaya gitmeyin. Boşuna gitmiş olursunuz, onlar da bizim diyorlar.

Bakıyorum da, başka işyerlerindeki işçiler, memurlar da çok rahatsız, huzursuz. Bazı işçi kardeşlerin kendi hakları için direnebildiklerini radyodan öğrendim. Bazı haklarını koparmışlar. İşçiler artık Evren'i de, Özal'ı da sevmiyorlar. Daha önce sendikaya pek ilgi yoktu. Ama şimdi çoğumuz sendikaya gidip geliyoruz.

F-16 mı, okul mu?

Ürün Doğdu/FAC

Doğu'da gene bir tatbikat ve oraya Ankara'dan sökün eden bilumum generaller. İçlerinde diktatör Evren de var.

Konuya ilişkin haber 16 Şubat tarihli Tercüman'da çıktı. Aynı günkü Tercüman'da diktatör Evren'in "Ordumuz bugün Ağrı'yı bile geçer" sözüyle yanyana ve resmiyle birlikte "okul isteriz" diye pankart açan Ağrılı çocuklar da yer alıyordu.

Ağrı ulu bir dağdır, köylüsü yoksuldur, çobanı yem bulamaz hayvanları için, köyleri elektriğe hasrettir.

Tarihin öğrettiği dersler, artık türkülere konu olmuştur, destanlar, ağıtlar düzülmüştür. Asker kaputu giymiş insanlarımız Enver'ler-Talat'lar zamanında Sarıkamış'ta telef olmuştur. Yemen çöllerinden geri dönmemiştir.

Şimdi Evren kalkıyor, "ordumuz bugün Ağrı'yı bile geçer" diyor. Ordunun bugün Ağrı'yı geçmesini mi hayal etmek, yoksa gazetede resmi görülen yoksul doğu çocuklarının temel ihtiyaçlarını mı? Bugün bir F-16 daha az alınsa, Ağrı'da okulsuz köy kalmaz.

Eğer diktatör Evren kendinde cesaret buluyorsa, desin bakalım. "Biz silahlandığımız için, fabrika yerine tank yaptığımız için, ekonomi işbirlikçi vurguncu holdinglerin elinde olduğu için, Kürt halkının aydınlanmasından korktuğumuz için, sizlere okul yapmıyoruz..." Bunları desin bakalım diktatör diyebilirse.

Nereye geçiyorsun? Ağrı'nın öte tarafında ne var? Dost mu, düşman mı? Halkımız bilmez mi sanıyorsun?

Köylü zor günler yaşıyor

Ali Yavuz/Bursa

Mustafa Kemal Paşa Ziraat Odası Başkanı Osman Ünal, Bankaya borçlanarak hayvan alan üreticilerin, süt fiyatlarının çok düşük olması nedeniyle damızlık sığırlarını satmak ya da kesime yollamak zorunda kaldıklarını belirterek, "Köylüler zor günler yaşıyor" dedi. Basına yazılı bir açıklama yapan Ziraat Odası Başkanı Osman Ünal özetle şunları söyledi: "Pancar ve domates paralarının da ödemeleri geç olduğundan borcunu ödeyemeyen üreticiler, traktörünü, tarlasını, satışa çıkarmaktadır. Bugün köylerde satılık tarla ve traktör sayısı had safhaya varmıştır. Karacabeyli üreticiler 1984 yılında domatesi fabrikalara 15 liradan teslim etmek zorunda kalmıştır. 1985 yılı da köylü için yıkım oldu. Domatesten bir şeyler bekleyen üreticiler bir yıl önceki fiyatla domateslerini satmak zorunda kaldılar. Ve halen paralarını da alamamışlardır. Bu yıl ise üreticiler fabrikalarla yapmış oldukları taahhütleri iptal ediyorlar."

Lenin'in Partisi'n

HERŞEY İNSAN VE O

27. Kongre, SSCB'de ve dünyada nitel bakımdan yeni bir durumun oluştuğu bugünkü aşamada SBKP'nin Marksizm-Leninizme bağlılığını, Partinin durumu derinlemesine analiz etme, gerçekçi açıdan değerlendirme, deneyimlerden doğru dersler çıkartma, ivedi sorunlara çözüm yolları bulma, eskimiş ve günü geçmiş olan herşeyi giderme yeteneğini bir kez daha sergiledi.

SBKP MK Genel Sekreteri Mihail Gorbaçov yoldaşın Kongrede okuduğu MK Politik Raporunda, günümüzde ilerlemenin haklı olarak sosyalizmle özdeşleştirildiği belirtiliyor. Dünya sosyalizmi çok güçlü bir uluslararası formasyondur. Yüksek düzeyde gelişmiş bir ekonomiye, modern, bilimsel bir temele ve güvenilir bir askersel-politik potansiyele dayanmaktadır. Sosyalizm, barışın ve halkların serpilip gelişmesi için hak eşitliğine dayalı ve kapsamlı bir uluslararası işbirliğinde yer almaya hazırdır. Sosyalizm, savaşa ve militarizme, gericilik ve zorbalık ideolojisi ve politikasına, insan düşmanlığının her biçimine karşı giderek güçlenen bir duvar örüyor.

27. Kongre'nin açılışında bir önceki Kongreden bu yana SBKP'nin ve aralarında TKP Başkanı Bilen yoldaşın da bulunduğu, dünya komunist hareketinin yitirdiği önde gelen temsilcilerinin anısı önünde saygı duruşunda bulunuldu.

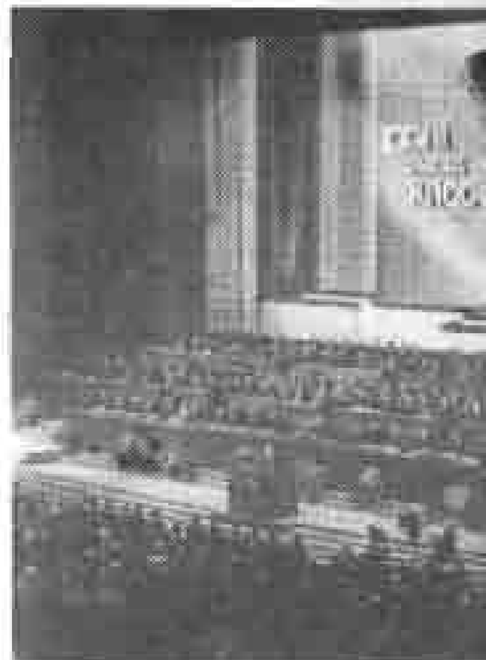
Politik Rapor'da günümüzde kapitalizmin, bilimsel-teknik ilerleme koşullarında hızla büyüyen üretici güçler ile toplumsal ilişkilerin özel mülkiyetçi karakteri arasındaki çelişkinin daha da derinleştiği saptanıyor. Genel bunalımın daha da derinleştiği bugünkü koşullarda kapitalizmin tüm çelişkileri, tarih boyunca olmadığı kadar çok sosyal, ekonomik ve çeşitli bunalım ve sarsıntılarla içiçe geçiyor.

Kongre, emperyalizmin insanlığın varlığı için giderek artan bir tehlike oluşturduğunu belirtti. 20. yüzyıldaki savaşların, çatışmaların, silahlanma yarışının, silahlanma yarışı için yeni yeni alanların açılmasının sorumluluğunu yalnız ve yalnız emperyalizm taşımaktadır. Oysa tarihsel gelişme ve toplumsal ilerleme, devletlerin ve halkların dünya çapında yapıcı ve yaratıcı eylem birliğini dayatıyor. Dünyadaki barış ve ilerleme güçleri, emperyalizmden kaynaklanan tehlikeyi etkisiz kılacak, yeryüzünün nükleer uçuruma sürüklenmesini önleyebilecek ve uzayın bir savaş alanına çevrilmesinin önüne geçebilecek durumdadır. İnsanın yaşamı, onun her açıdan gelişmesi ve toplumsal ilerlemenin çıkarları, mutlak bir önceliğe sahiptir. 27. Kongre, SBKP'nin ve Sovyet devletinin pratik eylemlerini buraya yönlendirdi.

...

Kongre çalışmalarının ana ağırlığını sosyal-ekonomik gelişmeyi hızlandırma görevi oluşturdu. Politik Rapor'da SBKP'nin 3. Programının kabul edilmesinden bu yana geçen 25 yıl içinde ulusal gelirin yaklaşık iki kat, kişi başına reel gelirin yüzde 160 artış gösterdiği, 54 milyon yeni konutun yapıldığı, bilim, eğitim, sağlık ve kültür alanında büyük başarılar elde edildiği belirtiliyor. Kongre, bir yandan bu başarılara gereken değeri verdi. Öte yandan 1970'li yıllarda ve 80'lerin başında sosyal-ekonomik gelişmede ortaya çıkan zorluklara ve olumsuz süreçlere dikkati çekti. Delegeler, partinin ve devletin en önemli görevinin, ekonomik alandaki olumsuzlukların üzerine kararlılıkla gitmek olduğunu vurguladılar. Ekonomiye tümüyle yeni bir dinamizm kazandırmak için, yolu yeni devrimci değişikliklere açmak için, bu sürece en geniş emekçi katmanlarını çekmek için herşey yapılmalıdır. Kongre, SBKP MK'ni ve SSCB Bakanlar Kurulu'nu en kısa zamanda yönetim ve ekonomiyi yürütme biçim ve yöntemlerini günün gereksinimlerine uygun duruma getirmek için kapsamlı bir önlemler paketi hazırlamakla görevlendirdi.

Sosyal ekonomik gelişmeyi hızlandırmak, sosyalizmin ekonomik sistemini mükemmelleştirmek, üretici güçlerin gelişmesine ve bilimsel teknik ilerlemeye yeni bir ivme vermek, halk ekonomisinin dev potansiyellerini harekete geçirmek demektir. MK'nin Politik Raporu, bunu elde etmek için emekçilerin refah düzeyinin yükseltilmesi ile üretken çalışmanın, insana yönelik kaygı ve ilgi ile sosyal adalet ilkelerinin ardıcıllıkla gerçekleştirilmesinin bağlanması, aktif ve güçlü bir sosyal politikanın uygulanması gerektiğini belirtti. Kongre, işçi sınıfının yönetici rolünün sağlanmasının, işçi sınıfı kolhozcu köylülük, halk aydınları arasındaki bağlaşıklığın güçlendirilmesinin SBKP'nin politikasının temel yönlerinden biri olduğunu vurguladı. Gorbaçov

Sosyalizm ile barışın, barış ile yaratıcılığın birliğini simgeleyen SBKP 27. Kongresi sona erdi. 27. Kongre, Leninci yenilikçilik ve iyimserlik ruhunun dalga dalga yükseldiği bir ortamda, Sovyet toplumunun yeni bir aşamaya yükseltilmesinin, sosyalizmin uluslararası alandaki konumlarının pekiştirilmesinin ve insanlığın geleceğinin güvenlik altına alınmasının görevlerini tartıştı, karara bağladı.

Kongre çalışmalarının ana ağırlığını, SSCB'nin sosyal-ekonomik gelişmesini hızlandırma görevi oluşturdu. Bu, ekonomik büyüme hızının artırılması, üretimin bilimsel-teknik ilerleme temelinde olabildiğince entansifleştirilmesi, ekonomik yapının dönüştürülmesi, en yetkin yönetim, çalışma ve teşvik örgüt biçimlerinin kullanılması demektir. Bu, sosyalist adalet ilkesinin ardıcıllıkla yerine getirilmesi, toplumsal ilişkilerin tüm alanlarda mükemmelleştirilmesi, toplumsal ilerlemenin önünde duran herşeyin aşılması demektir.

Kapitalist dünyada insan, insanın kişiliği ve yaratıcı faaliyeti her yönüyle baskı altında tutulmaya çalışılırken, 27. Kongre, SBKP'nin insanı ve onun aktif girişim-

Leninci çal

ciliğini teşvik etmeyi, tüm çalışmalarının merkezine koyduğunu en somut, en açık biçimde kanıtladı. 27. Kongre, SBKP'nin politikasının yüce amacı olan insan ve onun esenliğinin, yine bizzat insan, onun enerjisi ve yaratıcılığının ürünü olduğunu somutladı.

SBKP 27. Kongresi bütün dünyada büyük bir heyecan ve coşkuyla izlendi. Bunun bir nedeni, Sovyet toplumunun yeni bir aşamaya girmesi için atılacak adımların, aynı zamanda dünya çapında toplumsal ilerlemeye yeni bir ivme katacak olan adımlar olmasıydı. Bunun bir başka tartışmasız nedeni ise, 27. Kongre'nin tüm insanları ilgilendiren, çağımızın ve günümüzün en önemli sorunlarını ele alması, en başta dünyada barışın ve güvenliğin nasıl sağlanabileceği sorularına açık, somut ve herkes tarafından anlaşılabilir yanıtlar vermesiydi. 27. Kongre, nükleer uzay çağında daha güvenlikli bir dünya sağlama hedefini görüştü

…in 27. Kongresi:
…ONUN ESENLİĞİ İÇİN!

…yoldaş, Leninci ulusal politikaya sımsıkı bağlı olan SBKP'nin SSCB'deki tüm uluslar ve halklar arasındaki dostluğu daha da güçlendirme yolunda ilerleyeceğini, parti örgütlerinin cumhuriyetlerin SSCB ekonomisine ve savunma potansiyeline katkılarını artırmak için çalışması gerektiğini vurguladı.

Politik Rapor, bütün bunların demokrasinin derinleştirildiğini halkın sosyalist özyönetiminin geliştirildiği parti yaşamı ve toplumsal yaşamdaki açıklığın daha da genişletildiği, her bir emekçinin ve emek kollektifinin girişimciliği ve yaratıcılığına geniş bir mekan sağlandığı koşullarda gerçekleşebileceğini vurguluyor. Kongre, sendikaların Komsomol'un ve öteki toplumsal örgütlerin rolünün artırılması için, devlet organlarının, giderek daha fazla sorunu toplumsal örgütlerin etkisi ve katkısıyla karara bağlanmasını gerekli sayıyor. Parti doğrudan demokrasinin bütün biçimlerine özellikle emek kollektiflerinin aktifleştirilmesine, karşılıklı sosyalist yardımlaşma havasının yaratılmasına emekçilerin üretimin efendisi oldukları bilincinin genişletilmesine büyük önem veriyor.

Kongre, emperyalizmin SSCB'ye ve kardeş sosyalist ülkelere karşı yıkıcı faaliyetleri artırdığı koşullarda devlet güvenlik organlarının artan sorumluluğuna dikkat çekti. SSCB'nin savunma gücünün Sovyet insanlarının barışçı kuruculuk çalışmalarını güvence altına alacak düzeyde olmasını memnunlukla karşıladı.

***

Gorbaçov yoldaş, barışçı kuruculuğun güvence altına alınmasının partinin dış politika stratejisinin yönünü çizdiğini belirtti. Nükleer tehlikeye ve silahlanmaya karşı, dünya barışının korunması ve güçlenmesi için savaşım, partinin uluslararası faaliyetinin ana doğrultusunu oluşturuyor. Politik rapor günümüzdeki modern silahların hiçbir ülkeye askersel teknik olanaklarla kendilerini koruma olanağı vermediğini, güvenliğin ancak kollektif bir temelde, eşitlik ve eşit güvenlik ilkesi temelinde ele alınabileceğini vurguluyor. Militarizmin lokomotifi, ABD emperyalizmidir. ABD'nin silah sanayi aygıtıdır. Ne ki, askersel-sanayi kompleksinin çıkarları hiçbir zaman ABD halkının çıkarlarıyla özdeş değildir. Dünya ise ABD'den ve onun yabancı topraklar üzerindeki işgal üslerinden daha geniştir. Dünya fırtınalı gelişmelere sahne olmaktadır. Hiç kimse bu dünyadaki kurulu düzeni sonsuza dek koruyamaz.

MK Politik Raporu'ndan:

..."Dünyanın sosyalist olmayan bölümündeki komünist hareket, eskiden olduğu gibi bugün de burjuvazinin gerici çevrelerinin politik baskısının ve koğuşturmasının baş hedefidir. Tüm kardeş partiler en aşağılık araç ve manevralardan çekinmeyen anti-komünist propagandanın sürekli saldırısı altındadır. Birçok parti illegalitede, sürekavi ve baskı koşullarında çalışıyor. Komünistlerin attıkları her adım, kişisel cesaret de gerektiren bir kavga içinde gerçekleşiyor.

İzin verirseniz yoldaşlar, 27. Kongre adına, Sovyet komünistleri adına yoldaşlarımızın bu büyük özveriler gerektiren savaşımına duyduğumuz yürekten hayranlığı ve onlarla yüce kardeşçe dayanışmamızı dile getirmek istiyorum." (Coşkulu, uzun süreli alkışlar)

***

MK'nin Politik Raporu, bütün bunlardan yola çıkarak, askersel üstünlük peşinde koşmanın kimseye yarar getirmeyeceğini, kapitalizm ile sosyalizm arasındaki karşı karşıya gelişin ise ancak ve yalnızca barışçı yarışma, barışçı karşıtlık biçiminde olabileceğini vurguluyor.

Kongre, Sovyet dış politikasının her yönde daha da aktifleşmesini, gerginlik ocaklarının söndürülmesi için hakça, barışçı çözümler aranmasını, bütün devletlerle karşılıklı yarara dayalı iyi komşuluk ilişkilerinin geliştirilmesini gerekli gördü. Partiyi SBKP MK Genel Sekreteri'nin 15 Ocak 1986'da açıkladığı yığınsal kırım silahlarının ortadan kaldırılması, savaş tehlikesine son verilmesi programını gerçekleştirmek için savaşımla görevlendirdi.

SSCB'nin askersel doktrinin kesinlikle savunmaya dayandığını vurgulayan Gorbaçov yoldaş, silahsızlanma konularında ABD'nin ve bağlaşıklarının engeller çıkarttığını belirtti. Silahlanma yarışı sürüyor, nükleer savaş tehlikesi varlığını koruyor. Ama uluslararası gericilik herşeye kadir değildir. Dünya devrim sürecinin gelişmesi, yığınların demokratik, savaş karşıtı hareketlerinin yükselişi, emperyalizmin saldırgan politikasına karşı, barış, mantık ve iyi niyet potansiyelini daha da artırıyor.

…ışma okulu

…ve bunun gerçekleşmesi için somut eylemlerin platformunu karara bağladı. Askersel, politik, ekonomik ve insancıl alanları kapsayan çok yanlı uluslararası bir güvenlik sisteminin oluşmasını ve bu amaçla dünya topluluğunun önde gelen politikacıları arasında sürekli bir diyalog mekanizmasının yaratılmasını öngören 27. Kongre'nin onayladığı bu eylem programı bütün dünyada geniş yankı buldu.

27. Kongre'de MK Genel Sekreteri Mihail Gorbaçov tarafından okunan MK Politik Raporu, sosyalizmin muazzam ideolojik, politik ve moral gücünün, Marksizm-Leninizmin yaratıcılıkla uygulanmasının somut bir örneğiydi. SSCB'nin bu ülkenin dört bir yanından gelen, 72 ulus ve halktan delegeler, Kongre kürsüsünde yaptıkları konuşmalarla önlerinde duran sorumlu görevlere Leninci yaklaşımla sahipleniklerini ortaya koydular, bu belgeyi pratiğin kanıtları ile tamamladılar. Zahmetli emek sonucu sağlanan kazanımları gerçekçi bir temelde değerlendiren delegeler, Kongreye Nisan 1985 MK Plenumu'ndan bu yana kendilerinin ve emek kollektiflerinin yaptıkları üzerine hesap verdiler. Önde duran sorunları açıklıkla dile getirdiler, bunların nedenlerini analiz ettiler ve güncel sorunlara çözüm önerileriyle yaratıcı yaklaşımlarını kanıtladılar.

27. SBKP Kongresi'ne, Kongre belgeleri tüm halkın tartışmasına açılarak, en küçük bir öneri bile dikkate alınıp değerlendirilerek hazırlanmıştı. O nedenle 27. Kongre parti ile halkın sarsılmaz birliğinin yeni bir kanıtı oldu. Sovyet insanları SBKP'nin 27. Kongresi'ni, partinin ve halkın kollektif aklının, kollektif deneyiminin sergilenmesi olarak değerlendiriyorlar.

SBKP'nin 27. Kongresi, yalnızca Sovyet komünistleri için değil, dünya komünist hareketinin her bir kolu için olduğu gibi, TKP için de üstün bir parti okulu, Leninci çalışma okulu oldu.

27. Kongre kararlarının yaşama geçirilmesi, sosyalizm ülkülerinin çekiciliğini artıracak, devrimci süreci ilerletecek ve barış savaşımına yeni bir ivme katacaktır.

Politik Rapor, günümüzde barış ve sosyal ilerlemenin yazgısının her zamankinden daha fazla dünya sosyalist sisteminin ekonomik ve politik gelişme dinamizmine bağlı bulunduğunu belirtiyor. SBKP tüm komünist partileriyle, dünya sosyalist sisteminin bütün ülkeleriyle içten ilişkilerden, yoldaşça görüş değiş-tokuşundan yanadır. Kongre, SSCB'nin Çin Halk Cumhuriyeti ile ilişkilerinin bir dizi farklılıklara karşın, hak eşitliği ve üçüncü ülkelere zarar vermeme temelinde iyileştirilmesini memnunlukla karşıladı.

27. Kongre, komünist hareketteki çeşitliliğin bölünmüşlükle eşanlamlı olmadığını, komünist hareketin gücünü Marks, Engels ve Lenin'in öğretisi temelinde yeni gerçeklere soğukkanlılıkla yaklaşmaktan, sınıfsal dayanışmadan, bütün kardeş partilerin barış ve sosyalizm uğrundaki ortak savaşımından aldığını belirtti. SBKP MK'ni, komunist ve işçi partileri arasındaki bu dayanışma ve işbirliğini teşvik etmekle görevlendirdi.

Delegeler, SBKP'nin ulusal ve sosyal kurtuluş güçleriyle dayanışma, sosyalist yönelimli ülkeler, devrimci-demokrat partiler ve Bağlantısızlar Hareketiyle sıkı işbirliği, sosyal demokrasi ile ilişkiler rotasını onayladılar.

Kongre, MK Politik Raporu'nda geliştirilen "geniş kapsamlı uluslararası güvenlik sistemi yaratılması için ilkesel temeller"in büyük önemine değindi. Askersel, ekonomik, politik ve insancıl alanlarda güvenliğin pekişmesi için, bütün devletler arasında barışçı bir diyaloğun gelişmesi için savaşımı partinin önüne hedef olarak koydu.

***

MK Politik Raporu, önde duran bütün görevlerin yerine getirilebilmesi için Partinin ciddi ve özverili bir çalışma yürütmesi gerektiğinin altını çiziyor. Parti içi yaşam ne kadar çeşitli ve içerikli olursa, Leninci demokratik merkeziyetçilik ilkesine ne kadar titiz uyulursa, Partinin toplumsal süreçler üzerindeki etkisi de o kadar güçlü ve etkili olacaktır.

Delegeler Parti çalışmalarında köklü bir dönüşümün sağlanması, hem parti örgütünde özeleştirinin damgasını taşıyan özveri ruhunun yerleşmesi, sosyal-ekonomik, bilimsel-teknik, ideolojik-eğitsel sorunlara yeni çözümler getirilmesi gerektiğini vurguladılar. Parti örgütleri, eleştiri ve özeleştiriyi her bakımdan geliştirmelidir. Partide denetim dışı ve eleştirinin üzerinde tek bir organ kalamaz. Her yönetici, kendi çalışması ve davranışlarından özellikle parti temel örgütü karşısında sorumludur.

> **27. Kongre Temsil Yeteneği Komisyonu Raporu'ndan:**
>
> *5000 delegenin 3827'si ilkkez bir SBKP Kongresi'ne katılıyor. Delegelerin 1705'i işçi, 872'si tarım emekçisi, 1074'ü parti işçisi, 682'si Sovyetler, sendikalar ve Komsomol çalışanıdır. Kadın delegelerin tüm delegelere oranı yüzde 27 olan 27. Kongrede 1352 kadın delege hazır bulunmaktadır. 72 ulus ve halkın temsilcileri delegeler arasındadır. Delegelerin yüzde 30,5'i 40 yaşın altındadır.*

Gorbaçov yoldaş, söylenen ile yapılan arasında farklar bulunmasının en başta partinin politikasına olan saygıyı zedelediğini belirtti. Komünist partisi, söz ile eylemin birliğinin partisidir. Emekçiler komünistleri, bu temelde değerlendirir. Sovyet komünistleri, kuruculuk davasında en önde yer almalı, özverili çalışmalarıyla, görev ve yükümlülüklerine sorumlu yaklaşımlarıyla gelecek kuşaklara örnek olmalıdırlar. SBKP 27. Kongresi, bütün Sovyet insanlarını tüm güçlerini, bilgi ve becerilerini, yaratıcı girişkenliklerini komünizm kuruculuğunun yüce amaçlarının hizmetine sunmaya çağırdı.

***

SBKP MK Genel Sekreteri, Kongre'nin tartışmasına ve onayına sunulan belgelerin hazırlık çalışmalarının partideki politik-ideolojik çalışmaları canlandırdığını, milyonlarca emekçinin toplumsal aktifliğini artırdığını belirtti. Tartışmaların başlamasından bu yana SBKP Programının yeni biçimi üzerine 6 milyondan fazla görüş ve öneri geldi. 2 milyonun üzerinde insan tüzük değişiklikleri konusunda görüşlerini bildirdi. Bu önerilerin ve görüşlerin tümü büyük bir dikkatle incelendi. Kimileri taslaklara yansıtıldı. Kimileri üzerinde ise Parti, hükümet, ekonomik organlar büyük bir dikkatle çalışmayı sürdürüyorlar.

MK'nin Politik Raporu, SBKP Programının yeni biçimi ve tüzükteki değişikliklerin parti kuruculuğuna, parti çalışmasının tarz ve yöntemlerine, komünistlerin moral ve davranışlarına ilişkin Leninci Bolşevik ilkeleri geliştirdiğini belirtiyor.

SBKP, öne koyduğu görevlerin üstesinden gelmede işçi sınıfına dayanıyor. Partinin politikası, işçi sınıfının politikasıdır. Parti, köylülüğe, halk aydınlarına dayanıyor. Gençlerin, kadınların, emektarların, tüm ulus ve halkların desteğine güveniyor.

Sosyal ekonomik gelişmeyi hızlandırma, yeryüzünde barışın pekiştirilmesi görevleri inatçı bir çalışmanın parti ile halkın birliğinin, tüm emekçilerin kenetlenmiş eyleminin ürünü olacaktır.

27. Kongre, Lenin'in bıraktığı mirasın, ancak böylece ilerletilebileceğini vurguladı. Gorbaçov yoldaşın okuduğu MK'nin 27. Kongreye Politik Raporu, tarihin Sovyet ülkesine ve Sovyet komünistlerine başka bir yazgı biçmediğini belirtiyor. "Ne harikulade bir yazgıdır bu!"

(27. Kongre'nin MK Politik Raporu üzerine kararı ve Gorbaçov yoldaşın kapanış konuşması temel alınarak hazırlanmıştır.)

- *Kongre sırasında Sovyet emekçileri ile 27. Kongre'nin konuk delegasyonları arasında Moskova, Leningrad, Kiev ve öteki büyük kentlerdeki işletmelerde geniş katılımlı toplantılar yapıldı. 27. Kongreyi selamlama konuşmalarının da yapıldığı bu toplantılar proleter enternasyonalizminin dile geldiği sıcak forumlar oldu.*

- *Kongre nedeniyle kurulan Uluslararası Basın Merkezi'nde her gün SBKP 27. Kongresi çalışmaları ve SSCB'deki yaşam üzerine PB üyelerinin de kaldıkları basın toplantıları düzenlendi.*

- *SBKP 27. Kongresi'ni 5 anakaradan 2 milyara yakın insan televizyondan izleyebildi.*

- *Kongre sürerken, SSCB'nin her yöresinden gelen 250 bin mesaj ile emek kollektifleri, 27. Kongre ruhunda yürüttükleri çalışmaları delegelere duyurdular.*

- *Çalışmalar sürerken, gençlik örgütü Komsomol ile çocuk örgütü Lenin piyonerleri ve Sovyet Silahlı Kuvvetleri'nin temsilcileri 27. Kongreyi selamladılar.*

- *Kongre şerefine açılan ve 80 bakanlık ve merkezi yönetimin, SSCB ve cumhuriyetler bilimler akademilerinin, 800 araştırma enstitüsü ve yapım bürosunun ortaklaşa hazırladıkları 2000 modern elektronik sistemin, tam otomatik üretim tesisinin, ürün ve modelin, üretim çözüm sistemlerinin yer aldığı "Bilim-Teknik-Üretim 86" sergisi büyük ilgi gördü.*

NEWROZ'A VURULAN ZİNCİRLERİ KIRALIM

Zincir ışığı boğamaz. Yüzyılların derinliğinden bugüne varan, özgür sabahların kapısına uzanan Newroz bu gerçeğin kanıtlanmasıdır. Yüzyıllar öncesinde emekçileri baskıya ve zorbalığa karşı, özgürlük ve adalet için harekete geçiren Newroz ateşinin ışığı bu geleneği yaşatanları özgür yarınlara götürecek olan yolu da aydınlatıyor.

Newroz halk için, kendi gücünün bilincine varmanın, birleşilirse amaca ulaşılacağı gerçeğini kavramanın sembolü oldu. Sönmeyen Newroz ateşi Kürt emekçilerinin gözlerinde kararlılığın ve savaşkanlığın ışıltısı olarak yansıdı, yansıyor. Böylesine bir geleneği tarihin derinliğinden çıkarıp yaşatan bir halk kendi geleceğini belirleme hakkını eline almayı da başaracaktır. İşte bu inançla bu yılki 21 Mart'ı karşılıyoruz.

Newroz'a, Kürt halkının tüm olumlu ulusal değerlerine, Kürt halkının özgürlüğüne vurulan zincirleri kırmak, bu zincirleri kıracak gücü oluşturmak ve harekete geçirmek bugünden atılacak adımlara bağlıdır. Kürt halkının yaşamı ve onun kendi haklarını elde etmek için verdiği savaşım olağanüstü güç koşullar altında sürüyor. Bu koşulları, baskı ve terörün boyutlarını, giderek daha açık konuşulan gerçeklerle birlikte öğrenenlerin -göğüslerinde insan yüreği taşıyorlarsa- tüyleri diken diken oluyor, kanları donuyor. Yalnızca Diyarbakır Cezaevi'nde 60 tutuklunun işkencelerle öldürüldüğünün açıklanması; bölgede yüzlerce kişinin polisin işkenceleriyle öldürüldükten sonra gizlice gömülmesi ve izine rastlanmaması; Kürt köylerinin topten boşaltılması vb. uygulamaları diktatörlüğün sınırsız ırkçı-şoven barbarlıklarının geniş kamuoyuna yansıyan yeni örnekleridir.

Böylesi geniş boyutlara ulaştırılan baskı ve teröre karşı gelişen tepkiler de yeni nitelikler kazanıyor. Komünistlerin, Kürt yurtseverlerinin, öteki devrimci ve tutarlı demokrat güçlerin yaptığı çalışmalar, dile getirdiği gerçekler daha geniş çevreler arasında yankı buluyor. Henüz Türkiye'de Kürt halkının varlığını açıkça tanımaya yanaşmayan ve Kürt halkının ulusal demokratik haklarının tanınması zorunluluğundan sözetmeyenler arasında da Kürdistan'daki yasa tanımaz uygulamalara karşı çıkan, buna gözyummanın Türk halkına yönelen yasa tanımaz uygulamalara da kapıyı araladığını açıkça vurgulayanlar görülüyor. Bu çevrelere başka bir ulusu ezen bir ulusun özgür olamayacağı ve yine, Kürt halkının aktif desteği ve katılımı olmadan Türkiye'de demokrasi savaşımının zayıf kalacağının kavratılması için olanaklar artıyor.

Kürt halkının söylenecek sözü, duyurulacak sorunları var. Bu söz ve sorunların şimdi ülkemizin dört bir yanında daha güçlü duyulması, çınlaması gereklidir. Şimdi Kürt halkı üzerindeki baskıların sona erdirilmesi, Türkiye'de Kürtlerin de yaşadığı gerçeğinin kabul edilmesi için gösterilen çabalar yoğunlaştırılmalıdır. Aynı zamanda onun ilerici geleneklerini yaşatmak ve yaymak için de tüm olanaklar değerlendirilmelidir.

Nerede bir komünist varsa, orada Kürt halkının sadık bir dostu, yılmaz bir savunucusu vardır. Artan olanaklarla birlikte Kürt halkı üzerindeki baskıların önüne geçmeden Türkiye'nin demokrasi yolunda sağlam adımlar atamayacağını herkese daha iyi kavratabiliriz.

Türkiye'de demokrasi olmadan Kürt halkının özgürlüğe kavuşmasının yolu da açılamaz. Kürt halkı da demokrasi savaşımında aktif bir rol almadan kendi özgürlüğü için savaşımı yükseltemez.

Newroz'u bu bilinçle karşılayalım.

Newroz, Kürt halkına, hepimize kutlu olsun!

Birliğin, savaşımın, özgürlüğün ve kararlılığın sembolü Newroz ateşi saflarımızı sıklaştırsın, gücümüze güç katsın!

Newroz'a vurulan zincirleri kırmak için şimdiden omuz omuza!

Evren'in, Özal'ın sustuğu yerde Mister Perle konuşuyor

● Mehmet ERGÜL

"Yeni Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması çok yakında imzalanacak ve eskisinin çok benzeri olacak."

Kim söylüyor bu sözleri? Kimden öğreniyorsunuz bunu?

Mister Richard Perle'den.

Kim bu Mr. Perle?

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti'nin sözcüsü mü?

Hayır! ABD Savunma Bakan Yardımcısı Pentagon'un savaş atmacası.

"Türkiye ile yakında Ev Sahibi Ülke Destek Anlaşması imzalayacağız. Buna göre; Türkiye, savaş zamanı gelecek Amerikan askerlerine destek vermek için belli bir askeri hazır bulunduracak."

Adam, savaştan nasıl da doğal bir olguymuş gibi, rahatça söz ediyor. Topraklarımızdan çıkacak ya da topraklarımızın kullanılacağı bir savaş düşüncesini nasıl da olağan bir şeymiş gibi kabul ettirmeye çalışıyor. Ve ABD'nin şimdiye kadar topraklarımızı üs diye kullanıp buralardan Lübnan'a, İran'a saldırdığı yetmiyor. Şimdi bir de gelecekteki Amerikan saldırılarına yardımcı olacak personel hazırlayacağız, personel bulunduracağız.

Bunu da Mr. Perle'den öğreniyoruz. Yani F-16 savaş uçaklarının radar ve elektronik aygıtlarını yapan Westinghouse tekelinin başından. Rüşvetçi general Tahsin Şahinkaya ile dörtbuçuk milyar dolarlık pastayı paylaşan bir Amerikalı ölüm tüccarından.

"İncirlik'teki Amerikan savaş uçaklarının sayısı 36'dan 48'e çıktı."

Bütün bunları 25 Şubat günü Ankara'daki ABD Büyükelçiliği'nde düzenlediği basın toplantısında Mr. Perle'ün ağzından duyuyoruz.

Mr. Perle, her altı ayda bir ülkemize geliyor. Genelkurmay'da kapalı kapılar ardında, ya Necdet Öztorun ya Necip Torumtay gibi ABD'den "üstün hizmet" madalyalı generallerle halvet oluyor. Sonra da yurdumuzdan ayrılmadan bir basın toplantısı düzenliyor. Kamuoyu da, ABD ile Türkiye arasındaki son gelişmeleri, doğru ya da yanlış, ancak Mr. Perle'ün ağzından duyabiliyor.

Ülkemizdeki ABD üslerinin statüsünü düzenleyen SİA anlaşması uzatılıyor mu? Uzatılıyorsa, bu anlaşma, eskisine çok mu benziyor? İncirlik'e inen ve her kalkışında nereye gittiğini Pentagon'da birkaç kişiden başka kimsenin bilmediği Amerikan savaş uçaklarının sayısı artıyor mu? Muş'un Tabanlı ile Çukurbağ köyleri arasına 12 bin hektar alan üzerine ABD Çevik Kuvvetleri için yeni bir üs mü yapılıyor? Komşularımıza karşı kışkırtıcı yayın yapacak CIA radyolarının antenleri 11 bin dönüm "arazi" üzerine mi yerleştiriliyor? Bu radyoların verici antenlerinin sayısı 11 tane mi olacak? Karşılığında ABD, 100 milyon dolar mı verecek?

Perle, Washington'da "Türkiye'den radyo yayını yapalım, Kongre'yi daha kolay ikna ederiz" diyor (Milliyet, 16 Şubat 1986). On gün sonra Ankara'da, "Amerikan radyolarının topraklarınıza yerleştirilmesi için baskı yapmıyoruz" diyor. Hem ABD Kongresi'ni baskı ve şantaj aracı olarak kullanıyor. Hem de "baskı yapmıyoruz" diyor. Baskı yapmaya, dayatmaya öylesine alışmış ki, baskı yapmak öylesine doğalmış gibi ki, "baskı yapmıyoruz" diye konuşuyor.

Kısacası, bizim ülkemizde, bizim halkımızın yazgısını yakından ilgilendiren bütün bu yeni ve tehlikeli gelişmeleri bir Amerikalının ağzından duyuyoruz.

Peki, ülkemiz sahipsiz mi? Kim bu Mr. Perle? Hangi hükümetin sözcüsü? T.C. Hükümeti'nin bir sözcüsü yok mu?

Savunma Bakanı Zeki Yavuztürk'e, "SİA anlaşması görüşmeleri nasıl gidiyor?" diye soruluyor. Bakan, "Bu konu Dışişleri Bakanlığı tarafından yürütülüyor. Genelkurmay ile yalnızca askeri ve teknik düzenlemeler için bir alışveriş yapılıyor" diyor (Tercüman, 1 Mart 1986). Dışişleri Bakanlığı'ndan ise bu konuda ses çıkmıyor. Dış politika konusunda kamuoyuna en küçük bir bilgi verilmiyor. Bakanlığın üst dereceli bir "memur"undan başka bir şey olmayan sözcü Yalım Eralp "yalanlama"dan başka bir "açıklama" yapmıyor. Yalanladıklarının çoğu ise doğru çıkıyor. Altı yıl aradan sonra "Meclis"te dış politika konusunda bir genel görüşme açılacak oluyor. Bu canalıcı konu, 15 dakika içinde sade suya tirit geçiştiriliyor.

T.C. Hükümeti'nin sözcüsü değil, kendisi yok! Bu hükümet her şeyi ABD'nin eline teslim etmiştir.

Niçin böyle? Çünkü gerek Evren, gerekse Özal politik varlık nedenlerini Perle ve benzeri ABD emperyalistlerine borçludurlar. Evren, ABD başlarından aldığı destekle darbeyi yapmıştır. Partisinin bütün adayları Kaliforniya Mafyası, Bechtel tekeli tarafından elekten geçirilen Özal, Amerikan desteğiyle Başbakan olmuştur.

Evren de, Özal da susuyorlar. Çünkü suçludurlar. Onlar ABD'nin üs, radyo istasyonu, geçiş hakkı gibi her isteğine olumlu yanıt verdikçe, ülkemizi hızla bir savaş tehlikesine sürüklediklerini çok iyi biliyorlar. Attıkları adımları halkın karşısında savunacak durumda değildirler. Onun için susuyorlar ve onların sustuğu yerde Mr. Perle konuşuyor.

Ülkemizin yazgısını kim belirleyecek? Ülkemizin efendisi kim olacak? ABD emperyalizmi ve onun bir avuç işbirlikçisi mi? Yoksa Türkiye halkı mı?

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi 5. Plenumu'nun halkımıza çağrısında belirtildiği gibi, "Ülkemizin efendisi ABD değil, halkımız olmalıdır. Kendi geleceğimizi kendimiz belirlemeliyiz... ABD ve diktatörlük durdurulmalıdır. Halk düşmanları yenilgiye uğratılmalıdır. Komünistler bu uğurda her fedakârlığı göze alacaklardır."

TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşın...

Başı sayfa 1'de

Biz inanıyoruz ki, bu görevlerin yaşama geçmesi, yalnızca kapitalizme üstünlüğünü şimdiden kanıtlamış olan sosyalizmi yepyeni bir aşamaya yükseltmekle kalmayacak, toplumsal gelişmeye dünya çapında yeni bir ivme verecektir.

Emperyalizm en başta da ABD emperyalizmi bu süreci durdurmak insanlığın ilerlemesinin önüne geçmek için gözü dönmüş saldırgan bir politika izliyor. Eğer bu politika şimdiye kadar insanlığın yokolmasıyla sonuçlanacak nükleer bir savaşa yol açmadıysa, bu herşeyden önce Sovyetler Birliği'nin gücüne ve barışçı dış politikasına bağlıdır. İnsanlık sosyalizme güvenebileceğini, sosyalizmin barış demek olduğunu şimdi daha iyi görüyor.

Sovyetler Birliği'nin barış çabalarının önemi artık yalnızca komünistlerce dile getirilen bir gerçek olmaktan çoktan çıkmıştır. Şimdi geniş barış güçleri kendi deneyleri ile Sovyetler Birliği'nin ve Sovyet halkının barış isteğinin içten ve çözümleyici bir istek olduğunu görüyor. SBKP MK Genel Sekreteri Gorbaçov yoldaşın açıklamaları ile dile gelen Sovyetler Birliği'nin son barış önerileri ve tek yanlı girişimleri, bugün barışı tehdit eden çevreler üzerinde bile etki yaratıyor. Dünyamızı birkaç kez yok edecek güçte tehlikeli nükleer silah birikimi karşısında bugünün sorunlarının temel karakteri gerçekten de insanlığa karşı sorumluluk duymak ya da duymamak çizgisinden geçiyor. Sovyetler Birliği'nin 2000 yılına kadar dünyamızın nükleer ve kimyasal silahlardan yirminci yüzyılın bu en büyük kâbusundan kurtulması hedefine ulaşabileceğini somut biçimde ortaya koymuş olması, barışın elde edilebilirliğine olan inancı, umudu artırmıştır. Bu somut program bu niteliği ile, ölüm tacirlerini köşeye sıkıştırmakla kalmamış, barış istemlerinin umutsuz bir yakarış değil, umutlu, güçlü ve kararlı bir mücadele isteği olduğunu ortaya koymuştur.

Türkiye'de beş yıldan beri süren diktatörlük koşulları altında, tek suçu barışı savunmak olanlar yargılanıyor, ağır cezalara çarptırılıyor. Böylesi baskı koşullarında bile barış sesleri yükselebiliyor ve Sovyetler Birliği'nin önerileri yankı yapabiliyorsa, barış isteğinin günümüzde halkların uğruna baskıları bile göze alabilecek derin güçlü bir mücadele isteğine dönüştüğünü kanıtlıyor. Tüm bunlar emperyalizmin saldırgan politikası karşısında barışın büyüyen potansiyelinin göstergeleridir.

Halkımızı yıllardır "Sovyet tehdidi", "Sovyet yayılmacılığı" "tehlike kuzeyden geliyor" yalanları ile kandırmaya çabalayanların bu çabaları da artık umdukları sonucu vermiyor. Bugün sağda yer alan politikacılar bile Sovyetler Birliği'nin barış ve iyi komşuluk ilişkilerini dış politikasının temel taşı yaptığını, buna karşılık ABD'nin her gün biraz daha fazla içişlerimize karışmakta olduğunu, istemedikleri hükümetleri düşürmek, kendi istedikleri hükümetleri işbaşına getirmek için içişlerimize müdahale edebildiğini, Türk hükümetlerinin bilgisi dışında ülkemizdeki Amerikan üslerinden Sovyetler Birliği'ne karşı casusluk amaçları ile yararlandıklarını açıklayabilmektedirler. Sovyetler Birliği'nin ülkemizde karşılık gözetmeksizin kurduğu sanayi tesislerinin ülkemizin ekonomik kalkınması ve ekonomik bağımsızlığı için önemi öte yanda, ABD ve diğer emperyalist çevrelerle, uluslararası finans örgütleri ile ilişkilerin nasıl halkımız ağır bir sömürü ve 30 milyar doları aşan büyük bir dış borç yükü altına soktuğu artık aklı başında herkesin kabul ettiği bir gerçek durumundadır.

Dünya barışının kalesi olan Sovyetler Birliği'nin yakın komşusu olan, 1920'lerde emperyalizme karşı savaşta bağımsızlığını elde etmiş olan ülkemiz, bugün ne yazık ki, Amerikan emperyalizminin bir uydusu olmuştur. Topraklarımız onlarca Amerikan üssü ile Pentagon'un bir sıçrama tahtasına dönüştürülmüştür. 12 Eylül 1980'deki askersel darbe sonucu iktidara gelen güçler, bütün politikalarını ulusal çıkarlardan çok Amerikan çıkarlarına göre belirliyor ve yürütüyorlar. Bu nedenle Türkiye Sovyetler Birliği'nin ve öteki sosyalist ülkelerin bütün NATO ülkelerine yönelttikleri yapıcı barış önerilerine olumlu yanıt vermiyor. Ne yazıktır ki, bugün insanlığın nefretle andığı Reagan'ın Yıldız Savaşları Projesi'ne ilk evet diyen ülkelerden biridir Türkiye.

TKP, işçi sınıfımız, halkımız, yurtsever güçler Ortadoğu'da ve son zamanlarda Akdeniz'de tehlikeli boyutlar alan gerginliklerin artması karşısında kaygı duyuyor. Türkiye de içinde bölgede gerginliklerin tırmandırılması, Ortadoğu'daki sıcak savaşın hızla tehlikeli biçimde yaygınlaşmasına neden olabilir. TKP, bu tehlikeye sürekli işaret etmektedir.

Sovyetler Birliği'nin Türkiye'nin de taraf olduğu Kıbrıs sorununun çözümüne ilişkin getirdiği yeni öneriler, Amerikancı çevrelerin yoğun karalama kampanyalarına karşın, ülkemiz barış güçleri, yurtsever aydınlar, ilerici çevreler, sol güçler içinde geniş yankı uyandırdı. TKP, ülkemizin de ulusal çıkarları, Kıbrıs'ın bağımsızlığı, toprak bütünlüğü ve bağlantısızlığı ilkesi ile tam uyumlu ve bölgede barışa etkili biçimde hizmet eden bu öneriyi vargücü ile destekliyor.

SBKP 27. Kongre belgelerinde ifade edilen bilimsel teknik devrimin sonuçlarının hızla uygulama alanına sokulması temelinde üretimin maddi ve teknik temelinin güçlendirilmesi ve üretim potansiyelinin 2000 yılına kadar iki katına çıkarılma hedefinin ne denli ileri ve yüksek bir devrimci hedef olduğunu bizler de çok iyi kavrıyoruz. Sovyet ekonomik gelişmesinin kısa zamanda hızla katettiği yolu ve bu sonuçların Sovyet emekçilerinin büyük özverileriyle gerçekleşmiş olduğunu iyi bilenler, 27. Kongre ile konulan hedeflerin ancak Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizmi ve sosyalist yurtseverlik duyguları ile donanmış özverili bir toplumun gerçekleştirebileceğini çok iyi kavrıyor.

Biz SBKP'nin, Sovyet halkının bu hedefleri yaşama geçirebilme yeteneğini defalarca kanıtladığını çok iyi biliyoruz. Biz, Leninci bolşeviklerin, Stahanovların, Büyük Anayurt Savaşı kahramanlarının mücadele geleneklerinin bugün de Sovyet toplumunda canlı olduğunu biliyoruz. Kongre öncesi sosyalist demokrasinin, gerçeğe ilkeli, eleştirici yaklaşımın eşsiz örnekleri olarak gerçekleşen tartışma ve yaratıcı eylem bunun yalnızca ufak bir kanıtıdır.

Uluslararası durumu, ana eğilimleri değerlendiren, antiemperyalist savaşımın perspektifini çizen Kongrenizin uygulamaya koyacağı SBKP Programının yeni biçimi bizim için de büyük bir teorik kaynaktır. Komünist ve işçi partilerinin, dünya ilerici güçlerinin mücadelelerine güçlü bir destek oluşturuyor.

Biz, ülkemizdeki sınıf mücadeleleri içinde belirginleşen en temel noktalara SBKP Programı'nın yeni biçimi içinde görmekle kalmıyor, programın aydınlatıcı etkisini şimdiden görüyoruz. Gerçekten de çağdaş kapitalizmde nükleer savaş tehlikesinin ve toplumun militarizasyonunun kaynağı olan askersel sanayi kompleksi bugün ülkemizdeki bir avuç militarist ve uluslararası silah tekelleriyle bağlı sermaye çevreleri dışında, tüm Türkiye'nin düşmanıdır. Ülkemizde barışa ve demokrasiye yönelik tehditler, Türkiye'nin emperyalizmin bu en gerici kesimlerine bağımlılığından kaynaklanıyor. Türkiye'nin ABD emperyalizmi ile bağımlılık ilişkilerinin bu karekteri bugün ülkemizde süren diktatörlük rejiminin de karekterini niteleyen çok önemli bir etmen oluyor. Aynı etmen, ülkemizde demokrasi mücadelesinin karekterini, antiemperyalist mücadelenin artan önemini, ulusal ve demokratik güçlerin rolünü, yığınsal demokratik hareketlerin büyüyen işlevini çiziyor.

SBKP Programı'nın yeni biçimi, aynı zamanda Marksizm-Leninizm'in ilkelere sıkıca bağlı kalarak yaratıcı biçimde uygulanmasının her tür revizyonist, oportünist, doğmatik görüşlerle mücadelede artan önemini bize bir kez daha hatırlatıyor.

Partimizin Leninci parti normlarını yaşama geçirmede, parti çalışmasını yetkinleştirme ve hızlandırmada yığınlarla bağlanma ve onların yaratıcı enerjisini harekete geçirmede, insanlığın önünde duran temel sorunların çözümünde olumlu rol oynayabilecek bütün güçlere karşı yapıcı, ilkesel ve esnek politika uygulamada son dönemde hızlanan başarılı çabaları, bize de önümüze koyduğumuz hedeflere ulaşmada yol gösteriyor.

TKP, sosyalizm yüce hedefine sıkıca bağlı olarak, bugün en başta Amerikan emperyalizminin ülkemizin içişlerine karışmasına son vermek, halkımızın kendi geleceğini, kendi rejimini özgürce belirleyeceği koşulları yaratmak, Kürt halkının her tür ulusal baskıdan kurtulmasını sağlamak, ulusal demokratik bir rejim kurulması için mücadele veriyor. TKP, Sovyetler Birliği başta olmak üzere tüm komşularımızla iyi komşuluk ilişkilerine dayalı barışçı bir dış politika için daha bugünden mücadele ediyor. Bu mücadelelerin başarıya varmasının önkoşulu olarak, işçi ve köylülerin, tüm emekçilerin birliği temelinde en geniş demokrasi güçlerinin birliği, başta sol güçlerin birliği için kurulmuş olan Sol Birlik'i güçlendirmek için, işçi sınıfının politik birliğinin gerçekleştirilmesi için çaba harcıyor.

Bugün illegal koşullarda mücadele vermek zorunda olan TKP'nin en ağır ekonomik, sosyal ve politik koşulları altında yaşayan işçi sınıfının ve öteki emekçilerin, yurtsever aydınların ve demokratların arasındaki etkileri artıyor. Öte yandan demokrasi güçlerinin demokrasi için mücadelelerinde kararlılık unsuru güçleniyor. Bugün TKP, yeni her olguyu dikkatle değerlendirerek "Demokratik Türkiye, Daha Güçlü TKP" belgisi altında daha ileri sonuçlar alabilmek için Ulusal Konferansını toplamaya hazırlanıyor.

Biz SBKP 27. Kongresi'nin sonuçlarının aynı zamanda dünya komünist hareketinin birliğinin daha da güçlenmesine hizmet edeceğine inanıyoruz. Dünya komünist hareketinin birliğinin ve koordinasyonunun güçlenmesi, emperyalizme karşı bütün barış ve ilerleme yanlısı güçlerin savaşım birliğinin güçlendirilebilmesi için zorunludur. TKP bunun için elinden gelen her şeyi yapmayı sürdürecektir.

TKP, 1920'de kurulduğu günden bu yana, her zaman Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizmi ilkeleri temelinde kardeş SBKP ile sıkı bağlanmıştır. Biz bundan yalnızca yarar gördük. Sınıf düşmanının ağır saldırılarını geri püskürtmede, yer- ►

ğımızı korumada ve güçlendirmede, halkımızın kurtuluş mücadelelerinde her zaman SBKP'nin karşılık beklemez enternasyonalist dayanışmasına dayandık.

Biz şimdiden görüyoruz ki, SBKP 27. Kongresi sosyalizmin gerek ekonomik ve sosyal alanlarda, gerekse dış politika alanında bütün insanlık için, bu arada bizim halkımız için daha etkili bir çekim gücü olmasına büyük önemde bir katkıda bulunacaktır. Sovyet komünistlerine ve Sovyet halkına önlerine koydukları muazzam görevleri yaşama geçirmede büyük başarılar dileriz.

Yaşasın Yüce Lenin'in Partisi SBKP!
Yaşasın Dünya Barışının Kalesi SSCB!
Yaşasın Marksizm-Leninizm ve Proleter Enternasyonalizmi!

1 Mayıs 1977...

Başı sayfa 4'de

8 yıldan bu yana sürmekte olan bu davada mahkeme heyeti, 7 Temmuz 1977 günü savcının isteği üzerine bir karar aldı. Kararda "yargılananların gerçek suçlular olmadığı" belirtilerek, "gerçek sorumluların, asıl tertipçilerin ortaya çıkarılması, belirtilen kamu görevlileri hakkında soruşturma açılması" isteniyordu. Mahkeme kararında ayrıca, "1 Mayıs faciasını bu tarihi yaratan, kargaşa ve terör yaratmak amacıyla uygulanan büyük ve insanlık düşmanı gerçek ve asıl failleri bulunması" gerekliğine işaret ediliyordu. O zamandan bu yana 8 yıl geçti, binlerce dava, soruşturma açıldı, sonuçlandırıldı ama, şimdiye kadar mahkemenin bu kararının yerine getirilmesi için tek bir adım atılmadı, attırılmadı. Davanın üstü hep örtüldü.

Peki kimdi bu yurt ve insanlık düşmanı katiller? Bir kaç tane sıralayalım:

Alparslan Türkeş: 12 Eylül faşist terörüne ortağı olan MHP Genel Başkanı. 1977 yılında güvenlik işlerinden, yani MİT'ten sorumlu Başbakan Yardımcılığı görevindeydi. MHP davası iddianamesinde, 1 Mayıs katliamının Türkeş'in İstanbul Yakacık'taki köşkünde planladığı, silah ve cephanelerin bu evden dağıtıldığı kanıtlarıyla ortaya konmuştur. Şimdi elini kolunu sallayarak dolaşıyor.

Hamza Görgüç: 1 Mayıs katliamı sırasında MİT müsteşarıydı. Alana 10 noktadan ateş açanlar MİT elemanlarıyla ve bunlar Görgüç'ün emriyle katliamdan sonra alandan kaçırıldılar.

Orhan Kılercioğlu: Kontrgerilla elemanı olan bu kişi, Genel Kurmay Başkanı Semih Sancar'ın özel sekreteriydi. 1 Mayıs katliamı sırasında Albay olan ve 1981 yılında Evren cuntası tarafından generalliğe yükseltilen Kılercioğlu, katliamdan bizzat sorumlu olanların başında yer alıyor. Şimdi Odalar Birliği Dış İlişkiler Dairesi Başkanıdır.

Rifat Kaner: 1977 yılında İstanbul Emniyet Müdürü idi. Katliamın sorumluluğunu taşıyan, daha sonra gerçekleri saptırmaya kalkışan bu polis şefi de cunta tarafından 1981 yılında Bursa Emniyet Müdürlüğüne atanmıştı.

Okkay Ergin: Dönemin Emniyet Genel Müdürlüğü Güvenlik Dairesi Başkanı olan bu kişi de, alanla ilgili güvenlik önlemlerinden sorumluydu. 1955 yılındaki 6-7 Eylül olaylarına yol açan bu ajan-provokatör, cuntanın emniyet müdürlüğü yaptırdığı bir kişidir.

Mehmet Akcasubaşı: Eski bir emniyet müdürü olan bu kişi, 1 Mayıs katliamı sırasında işçilerin üzerine ateş açılan İnterkontinental Oteli'nin güvenlik amiriydi.

Ve Diğerleri... Alanda bir arabadan ateş açan Atatürk adlı subay, Türkeş'in "tacmert elbiseli" komandoları, emekli kurmay albay olan 4 kişi, alana 10 noktadan ateş açan MİT elamanları, panzerli polis ekipleri... Bunların hiçbiri yargı önüne çıkarılmadığı gibi, 12 Eylül darbesinin ardından cunta tarafından önemli görevlere atandılar. 1 Mayıs 1977 katliamının tertipçileri, onu umutlan bugün iktidarda bulunanlar, militarist generaller, işbirlikçi holdingler, Evren'ler, Özal'lardır. Bunlar davanın üstünü kapatanlardır. 1 Mayıs'ı yeniden yasak altına alanlardır.

İşçi sınıfımız Türkiye'de 51 yıllık yasak zincirlerini ilk kez kırdığı ve yığınsal alanlara çıktığı 1 Mayıs 1976 kutlamasının 10. yılında yeni bir 1 Mayıs'ı karşılamaya hazırlanıyor. 1986 1 Mayıs'ı aynı zamanda, işçi sınıfının bu uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma gününe [illegible]. Amerikan işçi sınıfının 8 saatlik işgünü için başlattığı ve kanla bastırılan genel grevinin 100. yıldönümü. Türkiye işçi sınıfı bu yılki 1 Mayıs'ta da, 1 Mayıs 1977 katliamının gerçek faillerinin yargılanması ve cezalandırılması isteminden vazgeçmiş değildir. Katiller bilmeli: 1 Mayıs 1977'de Taksim 1 Mayıs alanını kana bulayan, işçi kanı döken bu katillerden hesap sorulmalıdır ki, bir daha hiç kimse, barış ve demokrasi için, ekmek ve özgürlük için alanlara çıkan emekçilere "kan dökme" tehdidini yöneltmesin!

İşçi sınıfımız halka karşı işlenen tüm suçların hesabının tek tek sorulması için en önde yürüyor, yürüyecektir!

DAHA HIZLI, DAHA ENERJİK

Başı sayfa 1'de

den mitingten önce Özal'a birlikte anayasa değişikliği yapmayı öneren SHP genel başkanı ise şimdi eyyamı adıyla çağırıyor. "bu faşizan bir hükümettir" diyor. "Sıruşturma açın da boyunuzun ölçüsünü görelim" yollu konuşuyor.

Ne zaman ki, işçiler yığınsal olarak savaş alanına çıktılar ve sözle yetinmeyip eylemle "biz buradayız, demokrasi savaşımında biz de varız" dediler, o zaman ortam işte böyle değişiverdi. Özal telaşlandı, eli ayağına dolaştı ve yüzüne geçirdiği sözde demokrasi maskesini düşürüverdi. İşçileri gören öteki demokrasi güçleri cesaretlendiler.

Hükümet bir darbe de mitingten bir hafta sonra yapılan Menemen Belediye Başkanlığı seçimlerinde yedi. Seçmenlere avuç avuç para dağıtan, denetiz oynatan ANAP'ın adayı, Türkeş'çi adayın kendi yararına çekilmesine karşın, ancak sondan birinci olabildi. İzmir mitingini destekleyen, polisin gözaltına aldığı mitingcilere sahipçıkan ve Özal'ın "bunlar TKP'li ve Dev-Yol'cular" sözleriyle alay eden SHP'nin gösterdiği aday ise seçimleri kazandı.

Evet, eveleki hesaplar artık çarşıya uymuyor. Onun için Özal'ın "Bir daha politik tansiyonu böyle yükseltmeyeceğiz, bu asla yanıyor" sözleri de boşuna. Çünkü politik tansiyonun yükselmesinin nedeni keyfi sarsaklığı değil, yığınların ve demokrasi güçlerinin kararlı savaşımıdır. İzmir mitinginin başarısını gören işçi ve sendikacılar şimdi "Her tarafta mitingler yapılmalı ve ilk miting İstanbul'da olmalıdır" diyorlar. Aynı günlerde 100 tutuklu yakını yeni bir genel politik af girişimi başlattı.

İzmir mitinginde olduğu gibi, her yeni eylem girişimini de komünistler vargüçleriyle destekleyeceklerdir. Komünistler TKP MK 5. Plenumu'nun aldığı kampanyalar yürütme kararını yaşama geçirecek-lerdir. Kolları sıvadık. İşkencecilerin durdurulması için, genel politik af için, işten atılmaların, işçi haklarına yönelik yeni saldırıların geri püskürtülmesi için savaşım verenlerin, savaşımlarını daha da yükseltmeleri için her çabayı göstereceğiz. Bu yolda daha hızlı, daha enerjik yürüyeceğiz.

Başbakan Özal kendi kendisiyle çelişerek düşüyor. Hem "komünistler yeraltında çalışıyorlar" diyor. Hem de miting alanında işçi kılığına sokup oraya sızdırdığı polislerin rasgele yakaladığı insanlar için "bunlar TKP'lidir" diyor. Özal her iki durumda da yalan söylüyor. Komünistler yeraltında değildir. Biz halk neredeyse oradayız. Biz de işçiyiz, köylüyüz, genciz, aydınız. Onun için de Özal'ın en zehir hafiyeleri bile hiçbir savaş alanında hiçbir komünisti öteki işçilerden, öteki emekçilerden ayırdedemezler, edemeyeceklerdir. Ve eylem alanlarına çıkanların demokrasi istemini yükseltenlerin kaçını tutuklarlarsa tutuklasınlar her yeni eylemde daha geniş yığınların demokrasi istemini yükseltmesinin önüne geçemeyeceklerdir.

Miting alanını dolduran ve dolduracak yığınların, "işkencelere son, zindanlar boşalsın, anayasa değişsin" diye haykırması ise, yalnızca komünistlerin doğru, yığınların somut çıkarlarına ve istemlerine uygun ve bu faşist rejimi iyice köşeye sıkıştıran politik hedefleri öne sürdüğünü gösteriyor. Başbakan Özal işte bunu itiraf etmiş bulunuyor! İstediği kadar uyansı olsun, korkulu rüyasından kurtulamayacaktır.

Tutuklu yakınları...

Başı sayfa 1'de

lar işkenceye, insan haklarının çiğnenmesine karşı yürüttükleri çıkışlar yaptılar. Boyun eğmediler.

Cezaevlerinde direnenlerin, tutuklu yakınlarının açtığı yoldan ilerleyenler şimdi hızla çoğalıyor. İşkence ile öldürülen 100'ün üzerinde siyasi tutuklunun isimleri açıklandı. Çeşitli kuruluşlar, Türk Tabipler Birliği, Barolar işkencelere karşı çıktılar, genel af çıkarılmasını, ölüm cezalarının kaldırılmasını istediler. İşkence aletleri mecliste sergilendi. İşkenceci bir polis diraflarda bulundu, 200 işkence olayını açıkladı. İşkence ve siyasi cinayetler açığa çıkıyor, kamuoyuna yansıyor. Örneğin SHP Milletvekili Fikri Sağlar açıklıyor: "Son beş yılda 800'ü aşkın insan kayıptır. Yani karakoldan, hapishaneden içeri girmiş, bir daha çıkmamıştır" diyor. Olduğu açığa çıkmayan gözaltına alındığı ailesi tarafından bilinmeyenler için uygulanan yöntemi de açıklıyor. Bu kişilerin gözaltına alındığının, öldürüldüğünün anlaşılmaması için "aranıyor" diye resimleri basılıyor, hatta ailesine baskın yapılıp "aranıyorlar".

Sağmalcılar Cezaevi'nde yatmakta olan 103 siyasi tutuklu ise, tüm İstanbul cezaevlerinde 12 Eylül'den bu yana yapılan işkenceleri, insanlık dışı cezaevi koşullarını, baskıları bir rapor halinde kaleme alıp cezaevi dışına çıkarttırmayı başardılar. Cezaevi İşkence Raporu'nda tüm olayları tek tek isimler, yeri ve günü belirtilerek, işkencecilerin isimleri açıklanarak anlatılıyor. Raporda 26 Eylül 1985 günü, mecliste Özal'ın "İşkence yoktur" dediği gün, tam da o gün Sağmalcılar Cezaevi'nde yapılan işkencelere de yer veriliyor.

Rapor şöyle sona eriyor: "Bütün baskılara, işkence ve eziyetlere rağmen onurumuzu ayaklar altına aldırmadığımızı, siyasi kişiliğimize leke sürdürmediğimizi, her koşulda insanlık onurumuza sahip çıktığımızı ve halen sürmekte olan işkence, yasak ve cezalara direndiğimizi anlattık... Şimdi anlatma, konuşma sırası sizlerde. Bu işlenmiş ve halen işlenmekte olan insanlık suçuna seyirci kalarak ona ortak olmayınız."

Cezaevi İşkence Raporu'ndaki bu çağrıya eklenecek çok söz yok. Siyasi tutukluların, zindandakilerin yanında yer almak, bugünkü eli kanlı rejimden hesap sormak, yeni bir dilekçe girişimi başlatan 100 tutuklu yakını gibi koşulsuz genel af ve idam cezalarının kaldırılması istemine kararlılıkla sahip çıkmak, insanlık onurunun çiğnenmesini istemeyen, demokrasiden yana olan herkesin görevidir.

ATILIM 15 Günlük Gazete. Herausgeber: Emre Verlag. Satz/Dizgi: Umbruch/Tertip: Druck/Baskı: Eigene Herstellung. İdareci Adresi: Postfach 101016 4300 Essen 1. Ödeme: Emre Verlag. Stadtsparkasse Essen. BLZ 36050105. Kto. Nr. 712703. Fiyatı 1DM. Abone 1 yıllık 48DM

İşkenceciler ve işkenceye karşı çıkanlar karşı karşıya

Türkiye Barış Derneği kurucularından, İstanbul Barosu eski Başkanı Avukat Orhan Apaydın 28 Şubat günü yaşamını yitirdi. Barışın tutarlı savunucularından olan bu ilerici, demokrat insan, Türkiye Barış Derneği davasında diktatörlük tarafından 5 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Yıllarca zindanlarda hasta haliyle çürütüldü.

Orhan Apaydın'ın cenazesi 3 Mart günü toprağa verildi. Aynı gün Apaydın'ın uzun yıllar yazarlığını ve avukatlığını yaptığı Cumhuriyet gazetesi önünde bir tören yapıldı. Kalabalık bir topluluğun katıldığı törende yazar İlhan Selçuk yaptığı konuşmada şöyle dedi: "O barış, adalet ve demokrasi için ömür boyu mücadele etti. Acımız büyüktür. Tek tesellimiz onun geliştirdiği fikirleri savunan genç kuşakların yetişmiş olmasıdır."

Törende aynı zamanda Strasbourg Üniversitesi profesörlerinden Server Tanilli'nin gönderdiği mesaj da okundu. Tanilli mesajında, Apaydın'ın demokrasi ve insan hakları uğrunda verdiği kavga ile yaşamını sürdürdüğünü vurguluyordu.

Şişli Camisi'nde yapılan tören sırasında ilerici, demokrat aydınlar, sanatçılar, avukatlar, politikacılar, sendikacılar, kalabalık bir halk topluluğu toplanmıştı.

Caminin etrafı ve bölge polislerle ve panzerlerle çevrilmişti. Cenaze alayı yola çıktıktan bir süre sonra polisler yol üzerinde barikat kurarak, yürüyüşü engellediler. Bu arada yapılan haksızlığa, engellemeye dayanamayıp kızan, yüreği acı ile dolu bir ana, 1980 yazında işkence ile öldürülen Faruk Tuna'nın annesi Emine Tuna öne atıldı: "Bırakın yürüsünler, neden tutuyorsunuz, Orhan Apaydın işkenceyle öldürülen oğlumu bütün benliğiyle savunmuştu" diye haykırdı.

Karşısındaki polislerin başında ise, işkenceci Ünal Erkan vardı. Pol-Bir kurucusu, 12 Eylül'den kısa bir süre önce MHP'nin önerisiyle Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne atanan, işkenceci DAL ekibinde yer alan ve işkence yapmaktan, hakkında dava açılmış olan, Özal'ın seyahatlerindeki özel koruması Ünal Erkan İstanbul Emniyet Müdürü sıfatıyla operasyonu bizzat yönetiyordu.

İşkenceye ve insanlık dışı uygulamalara karşı onurlu bir mücadele vermiş olan Orhan Apaydın'ın cenazesinde, işkencecilerle işkence kurbanları ve işkenceye karşı çıkanlar bir kez daha karşı karşıya geldiler.

İŞSİZLER ORDUSU BÜYÜYOR

Özal ilk başta ne demişti? Halk birkaç yıl kemer sıkarsa tüm sorunlar gibi işsizlik sorunu da çözülecekti. Vatandaş işsizlik sorununun çözülmesini istiyorsa oyunu, işsizlik sorununu çözmek için planını, programını yapmış olan Özal'a vermeliydi. Bu projeye göre halkın kemer sıktırılarak elde edilen kaynaklarla özel sektör yatırımları artacak, yeni işyerleri yaratacak, böylece işsizlerin sorunu da çözülecekti.

Projenin birinci kısmı, gerçek ücret ve gelirleri düşürerek halkı kemer sıktırma, yani onu açlığa mahkum etme kısmı, 12 Eylül'ün süngüsü altında büyük bir "başarı" ile uygulandı. Ardı ardına yapılan zamlarla, emekçilerin belini bir kat daha büken vergilerle "sermaye kaynakları" artırıldı. Ama projenin ikinci kısmı, yani bu kaynakların yatırıma dönüşmesi, yeni işyerleri yaratılması bir yana, yatırımlar 1980 öncesinin çok daha altında gerçekleşti. Ve yatırımlarda 5 yıldır devam eden bu azalma, işsizliği çözmek için bir umut olarak gösterilen özel sektör yatırımlarının olağanüstü düşmesinden kaynaklanıyor. Özel sektör 1980 öncesinde bile ulusal gelirin yüzde 11-12'sini yatırıma dönüştürüyordu. Oysa, örneğin 1984-1985 yılında bu oran yüzde 7,5 oldu. Üstelik büyük kapitalistler şimdi ulusal gelirden 1980 öncesine oranla çok daha büyük bir pay alıyorlar. Kaynaklar sömürücü kesimlere akıtıldı ama, tekelci patronlar bu kaynakları yatırıma dönüştürmedi. Yeni işyerleri açılmadı. Yenileri açılmamakla kalmadı, var olan işyerlerinden de yüzbinlerce işçi atıldı, işsiz sayısı artırıldı.

Ülkemizde hiçbir zaman bu kadar çok işsiz olmadı. İşsiz sayısı halen çığ gibi büyüyor. Her ay onbinlerce insan işsizler ordusuna katılıyor. Resmi açıklamalara göre ülkemizde işsizlik oranı yüzde 16,7. Yani ülkede 3 milyonun üzerinde işsiz var. Korkunç bir rakam. Ama bu rakam bile, istatistik sahtekarlıkları ile küçültülmüş bir rakamdır. Çünkü hükümet, hiçbir gerekçe göstermeden, işgücüne katılma oranının azaldığını ve daha da azalacağını öne sürmekte, böylelikle işsizlik oranını olduğundan çok düşük göstermektedir.

Prof. Dr. Yakup Kepenek'in Cumhuriyet gazetesinde yer alan bir incelemesi, işgücüne katılma oranının 1979 düzeyinde olduğunu kabul ederek (ki aslında bu oran daha da yüksektir) yapılan işsizlik oranı hesaplamasını şöyle bir tabloda veriyor.

İşgücüne katılma oranı 1979 düzeyinde alınırsa

İşsizlik	1983	1984	1985	1986
Tarım dışı	3.222,5	3.571,1	3.934,0	4.225,1
Tarımsal	665	665	665	652
Toplam	3.887,5	4.236,1	4.599,0	4.877,1
İşsizlik oranı %	20,7	22,0	23,2	24,0

Görüldüğü gibi, Yakup Kepenek'in hesaplamasına göre ülkemizde bugün işsizlik oranı, hükümetin iddia ettiği gibi yüzde 16,7 değil, yüzde 24'tür.

Özal, "Bir avuç kapitalist zenginleşsin ondan sonra işsizlik azalacak" diyordu. Oysa görülüyor ki bir avuç işbirlikçi vurguncu holding zenginleştikçe, işsizlik, yoksulluk daha da artıyor. O nedenle işsizliğe karşı mücadele etmek isteyen herkes "bir avuç kapitalist"in vurgunlarına karşı çıkmalıdır.

MEMUR DA HAKKINI ARIYOR

Asgari ücretin altında çalıştırılan 700 bin memurdan biri daha çalıştığı kurum hakkında Ankara İdare Mahkemesinde dava açtı. Daha önce, asgari ücretin altında çalıştırıldığı için Sayıştay Başkanlığını dava eden memuru izleyen bu ikinci memur, Adalet Bakanlığında çalışıyor. Bu memurlar, aldıkları çıplak maaşın yasa ile belirlenmiş olan asgari ücret düzeyinin altında kaldığını belirterek, aradaki farkın giderilmesini istiyorlar.

1982 Anayasası'nın 55. maddesi verilen sosyal yardımların memura ödenen maaşın dışında tutulmasını öngörüyor. Oysa 5. ve 15. dereceler arasında çalışan 700 bin memura verilen maaş, ancak sosyal yardımların eklenmesiyle asgari ücret düzeyine erişiyor. Böylece Evren-Özal rejimi kendi anayasasını ve yasalarını öteki konularda olduğu gibi bu konuda da bir kez daha çiğniyor.

Şimdilik iki memur, haklarının mevcut yasalar çerçevesinde bile açıkça, hukukdışı biçimde gaspedilmesine karşı çıkarak, mahkemeye başvurdu. Bu girişimler, 12 Eylül'den bu yana birçok hakları ellerinden alınan memurların, bugünkü koşullarda bile haklarını aramaktan geri durmayacaklarını kanıtlıyor.

Öte yandan hukukçular, 1982 Anayasası'nda "Memurların sendika kurmalarını ve sendika üyesi olmalarını yasaklayan herhangi bir hüküm bulunmadığını" belirtiyorlar. İşçi sendikaları, böyle bir girişimde bulundukları takdirde, memurların sendikalaşma çabalarını destekleyeceklerini açıklıyorlar.

"İşçi ve öteki emekçilerin, memurlar da içinde bütün çalışanların grev ve toplu sözleşme haklarının eksiksiz tanınmasını" savunan TKP, memurların bu haklarını elde etmek için gösterecekleri her çabayı vargücüyle destekliyor.